ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἐξάμηνος » 5 — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἐξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 522

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 13ῃ Ἀπριλίου 1916.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις (ὁ Παῦλος).... διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας· τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρίων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλει ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ, ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο· ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἤγαγον λέγοντες, Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι· Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.

«Σταθεὶς οὖν Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ, ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν· ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοήν, καὶ τὰ πάντα· ἐποίησε τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, κατοικεῖν ἐπὶ παν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὑροιεν, καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· τοῦ γὰρ καὶ γένους ἐσμέν· γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον· Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ἀκούσαντες δὲ ἀναστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου· καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν· τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

(Πράξεις Ἀποστ. ζ', 16-34).

Παραθέτομεν ὧδε ὁλόκληρον τὴν περικοπὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, συνταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, τὴν περιγράφουσαν ἀπερίττως μὲν καὶ ἀρελῶς, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς, παραστατικότητος καὶ ζωηρότητος τὴν πρώτην ἀναστροφὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μετὰ τῶν Ἀθηναίων φιλοσόφων τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Εἶνε σὶ αἰώνιοι Ἀθηναῖοι, οἱ φιλομαθεῖς καὶ περίεργοι καὶ πάντοτε καινόσπουδοι ἡ ρωμαϊκὴ κυριαρχία, ἐπιτρέψασα εἰς αὐτοὺς πάσας τὰς ἐσωτερικὰς ἐλευθερίας καὶ τὸν τύπον τοῦ ἀρχαίου καὶ προσφιλοῦς πολιτεύματος αὐτῶν, κατέστησε μᾶλλον ἀμερίμνους περὶ τὰ τῆς πολιτείας καὶ ἡ εὐρεῖα διάδοσις τῶν φιλοσοφικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐρεύνης κατέστησεν αὐτοὺς μετριοπαθεῖς καὶ ἀνεκτικοὺς πρὸς πᾶσαν ἀντίθεσιν καὶ σύγκρουσιν ἰδεῶν καὶ δοξασιῶν φιλοσοφικῶν, πολιτικῶν ἢ θρησκευτικῶν. Πρὸ τεσσάρων περίπου αἰώνων ὁ Ἄνυτος, ὁ Μέλητος καὶ ὁ Λύκων κατηγγείλαν τὸν Σωκράτην ὅτι διαφθείρει τοὺς νέους καὶ διδάσκει δαιμόνια καινὰ ἢ πόλις οὐ νομίζει· καὶ ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἀνδρῶν σοφώτατος πρεσβύτης κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἐπὶ ἀσεβείᾳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ὅμως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἐξανίστανται πλέον κατὰ τοῦ καινοῦ κηρύγματος τοῦ ἐξ Ἰουδαίων παραδόξου κήρυκος νέας θρησκείας καὶ νέων περὶ Θεοῦ ἰδεῶν καὶ σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς αὐτόν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἑλληνομαθέστατος Παῦλος, ὥστε ἔσχε τὴν πρόνοιαν νὰ ἐξελληνίσῃ καὶ τὸ ἑβραϊκόν του ὄνομα, εὐλαβούμενος τὴν ἑλλην. σκέψιν καὶ γνωρίζων πῶς νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν φιλοσοφούντων ἀκροατῶν του, τὸ καινὸν κήρυγμά του δὲν βασίζει ἐπὶ τῶν προφητειῶν τῆς Π. Γραφῆς ἀλλ' ἐπιλαμβάνεται μιᾶς ἀσημάντου ἀντιλήψεως ἣν ἔσχε κατὰ τὴν βραχεῖαν διατριβήν του εἰς Ἀθήνας· ὁ παρατηρητικώτατος Ἰουδαῖος μέσῳ πλήθους μεγάλου εἰδώλων καὶ βωμῶν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ καὶ βωμὸν ἄσημον καὶ ἀφανῆ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνέγνω ἐπιγραφὴν «Ἀγνώστῳ Θεῷ» καὶ ἐπὶ τούτου στηρίζει καὶ θεμελιώνει τὸ κήρυγμά του περὶ τοῦ Θεοῦ τῆς.

Κ. Διαθήκης. Ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς Ἀρεοπαγίτας ὡς φιλόσοφος καὶ κατορθώνει νὰ συγκρατήσῃ πάντων τὴν προσοχὴν τῶν ἁπλήστων εἰς ἀκροάματα ἀκροατῶν του· πόσον προνοητικὴ ἐγένετο ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη τοῦ Παύλου ἐφάνη ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν κατωνόμασεν.

Ἡ ὁμήγυρις τῶν ὀρθολογιστῶν, τῶν ἀξιούντων ὅτι πάντα τὰ ἐγκόσμια τά τε συγκεκριμένα καὶ ἀφῃρημένα ὑπόκεινται εἰς τὴν βάσανον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ἐκάγχασαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, χωρὶς νὰ ἐξοργισθῶσι καὶ χωρὶς νὰ διατυπώσωσι δεινήν τινα κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ, οἱονεὶ ἀκαταλόγιστον ὑπολαμβάνοντες τὸν παράδοξον ῥήτορα.

«Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου» ἦτο ἡ μετ' ἀττικοῦ ἅλατος εἰρωνεία τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὁ Παῦλος ἀφέθη ἐλεύθερος, δὲν ἀπηλλάγη ὅμως καὶ παντελῶς μόνος, διότι «ἐκολλήθησάν τινες ἄνδρες αὐτῷ πιστεύσαντες ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς».

Ἐντεῦθεν προμηνύεται ὁ μακρὸς καὶ πείσμων ἀγὼν μεταξὺ τοῦ ἀρχαίου εἰδωλολατρικοῦ κόσμου καὶ τῆς νέας θρησκείας, ἀλλὰ προμηνύεται σύναμα καὶ ἁδρὰ καὶ δαφιλὴς καρποφορία τοῦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τρόπον οὕτω θαυμαστὸν σπαρέντος Εὐαγγελικοῦ σπόρου.

Ἀποσπασθεῖσα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἀπέβαλε βεβαίας πολλὰς καὶ μεγάλας ἐθνικὰς ἀρετάς, αἵτινες ἀνέδειξαν αὐτὴν ὑπέροχον καὶ ἀπαράμιλλον ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ, καὶ ἐπῆλθεν ἡ παρακμὴ καὶ ἐν τέλει ἡ ἀπώλεια τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας οἱ Ἕλληνες πρῶτοι ἠγωνίσθησαν τοὺς μείστους καὶ δεινοτάτους ἀγῶνας καὶ ἤγειραν τὰ λαμπρότατα καὶ ἀθάνατα τρόπαια.

Ἀποβαλόντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν δικαίαν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν οἱ Ἕλληνες ἀπέβησαν μετριοπαθεῖς καὶ ἀνεκτικοί, ἀπροκατάληπτοι καὶ ὀλιγώτερον προσηκολλημένοι εἰς τὰ πατροπαράδοτα, κατήντησαν εὐεπίφοροι εἰς νεωτερισμούς, ἐγένοντό πως εὐπρόσιτοι καὶ εὐήκοοι πρὸς κοινὰς θεωρίας καὶ ἀρχὰς καὶ οὕτω ἠδυνήθησαν πρὸ πάντων τῶν ἄλλων συγχρόνων λαῶν νὰ ἐννοήσωσι κατὰ βάθος τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, νὰ ἀσπασθῶσιν αὐτὴν μετὰ πάθους καὶ νὰ ἀναδειχθῶσιν οἱ ἐνθουσιωδέστατοι κήρυκες καὶ οἱ ἀκαταμάχητοι ὑπέρμαχοι τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὅ,τι ἦτο κατ' αὐτοὺς μωρία, ἀπέβη διάπυρος λατρεία καὶ ἀφοσίωσις καὶ ἐγένετο ἡ ἀρραγὴς ἄγκυρα τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Οἱ χαλεύασαντες καὶ κατειρωνευθέντες τὸν Παῦλον ἐπὶ τῷ κηρύγματι τῆς ἀναστάσεως, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ ἀπόγονοι τούτων διὰ τῆς ἀκραδάντου ἀλλὰ καὶ ἐλλόγου πίστεως ἐπὶ τὸν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Θεὸν παρεσκεύασαν καὶ συνετέλεσαν τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ τάφου αὐτῆς πολλῷ λαμπροτέρα καὶ ἐνδοξοτέρα εἴπερ ποτέ.

Ὅ,τι ὠνειροπόλησεν ὁ Ἀγησίλαος, καταρασθεὶς τὴν ἐπανάστασιν τῶν Θηβαίων καὶ τὴν ἀνάκλησίν του ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐκστρατείας, θρηνήσας δὲ εἰλικρινῶς τὴν ἀπώλειαν τοσούτων γενναίων ἀνδρῶν κατὰ τὴν περὶ Κορώνειαν μάχην, ὅσοι θὰ ἤρκουν ὅπως καταλύσωσι τὸ Περσικὸν κράτος, ὅ,τι διέγραφεν ὁ Ἰσοκράτης καὶ ὠνειροπόλει ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, τοῦτο διέπραξεν ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς διὰ τῆς ἀκραιφνοῦς πίστεως αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

Ἐχλεύασαν οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι τὴν Ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου πανηγυρίζει τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν καὶ ἀναγέννησίν του, καὶ μετὰ τοῦ θριάμβου τοῦ Χριστιανισμοῦ ἤνωσε τὴν νέαν ὕπαρξιν καὶ τὴν νέαν δόξαν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ὑπὲρ πᾶσαν καρδίαν χριστιανικὴν σκιρτᾷ σφοδρότερον καὶ ἀγάλλεται ἐνθουσιωδέστερον πᾶσα καρδία Ἑλληνική, διότι μετὰ τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος ὑπομιμνήσκει τὴν ἑλληνικὴν ἀνάστασιν καὶ ὑπισχνεῖται τὴν ἀθάνατον δόξαν.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

—ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

—ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

—**Χάριν προνοίας.—Ἔπειτα ἐπῆλθεν ὁ πανικός.—Ἡ ὑψίστη κλῆσις.—Ἔπαινος καὶ μομφή.**

[Ἐπίκαιρον θεωροῦμεν καὶ ἐποικοδομητικὴν τὴν κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίευσιν μιᾶς ἐξομολογήσεως Ἀμερικανοῦ ἱεροκήρυκος, περιπεσόντος εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ χρηματισμοῦ, καὶ μετὰ μίαν καταστροφὴν ἐπανελθόντος εἰς τὸν ἄμβωνά του].

Ὁ Δρ *Newell Dwight Hillis*, διάδοχος τοῦ Ἑβρ. Οὐὴδ Πήτοερ καὶ τοῦ Δρος *Lyman Abbot* εἰς τὸν διάσημον ναὸν τῆς Πλημούθ ἐν Βροὺκλυν ἐποιήσατο ἀξιοσημείωτον ἐξομολόγησιν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνός του διὰ τὰς χρηματικάς του δυσχερείας καὶ πόθεν προῆλθον αὗται. Ἦτο συγκινητικὸς λόγος, διὰ τοῦ ὁποίου παρεδέχθη ὅτι δὲν ἐγένετο πιστὸς εἰς τὰ ἰδεώδη του.

Ὁ Δρ *Hillis* εἶνε ἀξιόλογος ἱεροκῆρυξ καὶ λίαν δημοτικὸς ὁμιλητὴς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Εἶχεν ἐπιχειρήσει κερδοσκοπίας εἰς τὰς δασικὰς γαίας, ἐν Καναδᾷ καὶ ἀλλαχοῦ, περιεπλάκη ὅμως εἰς ὑποτετιμημένας ἰδιοκτησίας καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ πράγματα δι' ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν συγγράφων καὶ ποιούμενος διαλέξεις.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως ἀπέβη προφανῶς θέμα δημοσίας συζητήσεως, καὶ οὕτω ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ π. Σεπτεμβρίου ὁ Δρ *Hillis* ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἄμβωνά του καὶ ἐξωμολογήθη πρὸς τοὺς ἀκροατάς του ὡς ἑξῆς:

—**Χάριν προνοίας.**

«Κατὰ τοὺς ὀλίγους τελευταίους μῆνας ὑπῆρξε κέντρον ἐφόδου μὲ τὸ πρόσωπον κατὰ μέτωπον καὶ ὀφείλω μίαν δημοσίαν ὁμολογίαν πρὸς τοὺς φίλους μου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας Πλυμούθης. Ἐπιτραπήτω νὰ εἴπω ὅτι ἡ ὁμολογία αὕτη δὲν σκοτεῖ εἰς ἀπολογίαν, διότι δὲν ἀγνοῶ ὅτι ὁπωσδήποτε κατεπρόδωκα τὴν παρακαταθήκην ἣν τὸ πλήρωμα μοὶ εἶχεν ἐμπιστευθῆ.

»Πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, διὰ λόγους οἵτινες μοὶ ἐφάνησαν δίκαιοι καὶ ἔντιμοι καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὅ,τι ἐνόμιζον ὅτι εἶνε καθῆκον, ἐπεχείρησα ὅπως προνοήσω διὰ τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας μου καὶ ἄλλων ἀπ' ἐμοῦ ἐξαρτωμένων προσώπων, καὶ ἵνα παράσχω εἰς τινας νέους τὴν ἔναρξιν πρὸς τὸ βιωτικὸν στάδιον.

Πρὸς τὸ συμφέρον ὡσαύτως ἄλλου τινὸς σχεδίου, οὐχὶ ἐγωϊστικοῦ τὸν χαρακτῆρα, ἀπεφάσισα νὰ τοποθετήσω χρηματικόν τι ποσόν, ὅπερ εἶχον συλλέξει ὡς ὁμιλητὴς καὶ συγγραφεύς. Αἰσχύνομαι νὰ εἴπω πόσον, ἔχων ὑπ' ὄψει τοὺς μισθοὺς τῶν βοσκῶν καὶ τῶν πτωχῶν.

—**Ἔπειτα ἐπῆλθεν ὁ πανικός.**

«Ὦ; ἄλλοι πολλοί, ὅταν ἐμπιστεύωμαι, ἐμπιστεύομαι ὁλοσχερῶς, καὶ ὅταν παρέχω τὴν ἐμπιστοσύνην μου τὴν παρέχω μεθ' ὅλης τῆς καρδίας μου. Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχον τὴν μεγίστην ἐμπιστοσύνην μὲ διεβεβαίωσιν ὅτι οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς συντηρητικότητος τῆς τοποθετήσεως τῶν χρημάτων μου ἢ περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς δεξιότητος ἐκείνων παρὰ τοῖς ὁποίοις ἐτοποθέτησα ταῦτα. Ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς. Ἔπειτα ἐπῆλθεν ὁ πανικὸς τοῦ 1907 μετά τινων δυστυχημάτων εἰς τὰς ὑποθέσεις ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων εἶχον συνδέσει καὶ ἐγὼ τὰς ἐπιχειρήσεις μου.

«Ἐξύπνησα αἴφνης πρὸ τῆς ἀνακυλύψεως ὅτι ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον διαθέσει τὰ χρήματά μου.

Δι' ἐξόδων μου καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ μου ἀπέστειλα εἰδήμονα ὅπως ἐξετάσῃ ὁριστικῶς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὰς πραγματικὰς ἀξίας καὶ νὰ μὲ πληροφορήσῃ περὶ τῶν πραγματικῶν ἀξιῶν. Ἐπείσθην ὅτι μοὶ ἐδόθησαν ἀνακριβεῖς πληροφορίαι.

Ἀμέσως ἔβουλον ἐν τῷ νῷ μου ὅτι σὐδεὶς πρέπει νὰ ὑποστῇ ζημίαν, ὅστις μὲ περιέβαλε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του ἢ διὰ πᾶσαν σύστασιν ἣν ὁποίαν εἶχον κάμει πρὸς οἱονδήποτε. Τώρα μοὶ λέγουσιν ὅτι ἔχω ἱκανὰ ὅπως πληρώσω καὶ τὴν ἐσχάτην ὀφειλήν μου ὥστε νὰ ἐλπίζω ὅτι ταχέως θὰ ἀρχίσω πάλιν τὴν ζωὴν ἄνευ περιουσίας, τῳόντι, ἀλλὰ καὶ ἄνευ χρέους.

«Ἐσχάτως εἶχον προκύψει σοβαραὶ περιπλοκαί, τὰς ὁποίας θὰ προσπαθήσω νὰ ἀντιμετωπίσω καθ' ὅσον διαφωτίζομαι. Ἐφεξῆς ὁ γενικὸς πληρεξούσιός μου, Φρειδερῖκος Υὸ. Χαϊρίνχη θὰ ὁμιλήσῃ δι' ἐμὲ κατὰ τὴν παροῦσαν ὅμως στιγμὴν οἱ λόγοι εἶνε ἰδικοί μου μόνον.

—**Μακρὰν τοῦ ἰδεώδους μου.**

«Ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετ' ἐπιτάσεως ἀνησύχουν μήπως ἡ μικρὰ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν θὰ εἶχον ἐπί τινων σπουδαζόντων καὶ νέων λειτουργῶν ἦτο μακρὰν τοῦ ἰδεώδους μου. Εἶχον φοβηθῇ μήπως ἐπηρεάσω τοὺς νέους τούτους εἰς τὸ θέμα τῶν διαλέξεων, εἰς τὸν δημόσιον βίον καὶ τὴν εὐημερίαν ἀντὶ πρὸς τὴν ἀφανῆ, εὐγενῆ, τρυφερὰν, φιλόχριστον ἱερωσύνην.

«Πρὸς τοὺς νέους τούτους ὀφείλω τὴν ὁμολογίαν ταύτην—ὅτι πολλάκις ἠγάπησα περισσότερον τὰ βιβλία μου ἢ τοὺς πτωχούς· ἠγάπησα τὴν θέσιν καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὰς τιμάς, καὶ ἐνίοτε ἐσκεπτόμην περὶ τῶν συμφερόντων μου, ὁπότε πᾶσα σταγὼν τοῦ αἵματός μου καὶ πᾶσα οὐγγία τῆς δυνάμεώς μου καὶ πᾶσα σκέψις τῆς διανοίας μου ἀνῆκον εἰς τὰ σχολεῖα μας, εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς φίλους, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ εἰς τὰ παιδία καὶ τὰς κορασίδας μετὰ τῶν διαθέρμων καὶ ποικίλων διανοιῶν αὐτῶν.

—**Ἡ ὑψίστη κλῆσις.**

«Συχνὰ ἔτυχον τιμῶν προσφερθεισῶν μοι, ὅτε ὤφειλον νὰ ἐκλέξω τὴν μόνωσιν καὶ ν' ἀσχοληθῶ κατ' ἰδίαν καὶ ἀκροασθῶ τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἐπιχειρήσω μετάνοιαν.

»Ἐπὶ ἔτη ἔσχον τὴν ἀεὶ ἐνισχυομένην πεποίθησιν ὅτι εἰς λειτουργὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χρηματίζεται, καὶ πράττει ἄριστα χωρὶς τούτου. Ἐὰν, λοιπὸν, ὑπάρχῃ που εἰς τὴν εὐρεῖαν ταύτην χώραν εὐγενὴς τις νεανίας σπουδάζων διὰ τὴν χριστιανικὴν ἱερωσύνην, ὅστις μοὶ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ἀναγνώσῃ τὰ βιβλία μου καὶ τοὺς λόγους μου ἢ νὰ ἀκούσῃ τὰς διαλέξεις μου καὶ ὅστις κατήντησε νὰ περιέπῃ κοσμικήν τινα ἰδέαν τῆς χριστιανικῆς ἱερωσύνης, ἂς μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ εἴπω πρὸς αὐτόν: οἰκειέρων τὸ ἰδεῶδές του καὶ ὅτι, ἡ τελευταία ἡ βαθυτάτη σκέψις μου εἶνε ὅτι ὑπάρχουσιν ἔσω καὶ ἔξω ἱεραπόστολοι καὶ κοινωνικοὶ μετανάσται καὶ γειτονικοὶ ἐπισκέπται τῶν ὁποίων τοὺς ἰμάντας τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν εἰμὶ ἀνάξιος νὰ λύσω.

«Καὶ' ἀνώτατον ὅρον ὁ μακρότατος βίος εἶνε βραχὺς—πολὺ βραχὺς—διὰ τὴν εὐγενεστάτην τῶν ἐνασχολήσεων, τὴν τοῦ χριστιανοῦ λειτουργοῦ. Μεγάλη εἶνε ἡ ἐπιρροὴ τῆς νομικῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς· θαυμάσιον τὸν ἔργον τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ, θαυμασία ἡ δύναμις τοῦ τύπου· μεγάλη, ὡσαύτως, ἡ εὐκαιρία τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ βιομηχάνου, οἵτινες τρέφουσι καὶ ἐνδύουσι τοὺς ἀνθρώπους, οὐδεμία ὅμως δύναται νὰ ὑπάρξῃ κλῆσις ὑψηλοτέρα τῆς τοῦ ποιμένος τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων τοῦ Χριστοῦ· καὶ αὐτυχὴς εἶνε ὁ λειτουργὸς ὅστις οὐδέποτε ἠρμήνευσε τὴν ἱερωσύνην του εἰς ὅρους νοημοσύνης μόνον ἢ οὐδέποτε ἐξελαΐκευσε τὴν ἱερὰν κλῆσίν του καὶ ὅστις, εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, δύναται νὰ εἴπῃ, «Ἴδού τὰ πράβατα ἃ ἔδωκάς μοι, καὶ οὐδὲν τούτων ἀπώλετο».

—**Ἔπαινος καὶ μομφή.**

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσίας ταύτης ἐξομολογήσεως ὁ ἀμερικανικὸς τύπος διαφόρους ἐξέφρασε γνώμας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Δρος *Hillis*.

«Μετὰ βαθείας λύπης, ἔγραφεν ἡ ἐφημερὶς «*Brooklyn Daily Eagle*» ἅπαντες οἱ φίλοι τοῦ Δρος *Hillis* καὶ

τῆς Ἐκκλησίας Πλυμούθης βλέπουσι τὴν δημοσιότητα ἣν ἔσχον αἱ χρηματικαὶ ὑποθέσεις αὐτοῦ. Ὁ Δρ *Hillis* εἶνε ὁ λαμπρὸς κάτοχος ἱστορικοῦ ἄμβωνος, οὗτινος τὰς παραδόσεις λαμπρῶς διετήρησε παρὰ κοινότητι ὅπου τὰ ἐπίπεδα τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς λειτουργίας εἶνε πολὺ ὑψηλά. Ὅτι ἀσυνέτως οὗτος ἐρριψοκινδύνευσε εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ γένηται δεκτὸν ἄνευ κατακρίσεως τοῦ χαρακτῆρος του ὡς πολίτου ἢ μειώσεως τῆς ἀξίας του ὡς ἐφημερίου.»

«Πάντες οἱ ὀρθοφρονοῦντες λυποῦνται εἰλικρινῶς διὰ τὰς χρηματικὰς δυσχερείας του τὸν Δρα *Hillis* λέγει ἡ «*Boston Congrenationalist*». Ἡ λύπη αὕτη εἶνε οὐδαμοῦ μᾶλλον ὀξεῖα ἢ παρ' ἐκείνοις οἵτινες ἐγνώρισαν αὐτὸν στενώταια καὶ διέκριναν παρ' αὐτῷ τὴν δροσερότητα τοῦ πνεύματός του καὶ τὴν θέρμην τῆς φιλίας του, εἰς πολλὰς μαρτυρίας τῆς γενναιοφροσύνης του καὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεών του. Εἶνε καιρὸς διὰ τοὺς φίλους του νὰ διαβεβαιώσιν αὐτὸν περὶ τῆς συμπαθείας των καὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἀγάπης των.

«Ὑπάρχει ἐν τούτῳ μάθημα περιφανὲς διὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, τοὺς κατεχομένους ὑπὸ πόθου διὰ θέσιν, περιουσίαν ἢ δύναμιν, ἢ ὅσοι δελεάζονται ὑπὸ τῆς λάμψεως **εὐκόλου καὶ ταχέως πλουτισμοῦ**, ἐνίοτε, φεῦ! ἐπειγομένους πρὸς τοῦτον ἄνδρας κατέχοντας τὴν ἡγεσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κῆρυξ τοῦ θείου, οὗτινος κύριον ἔργον εἶνε ὅπως ἐξάρῃ τὰς πνευματικὰς ἀξίας, δεικνύει διὰ τῆς διαγωγῆς του ὅτι μεριμνᾷ ἅπαξ περὶ φθαρτῶν πραγμάτων, ἄρχεται ἀποβάλλων τὴν ἐπιρροήν του. Τοῦτο εἶνε ἀλ θὲς τόσον διὰ τὸν λαϊκὸν ὅσον καὶ διὰ τὸν κληρικόν.

—**Αὐστηρὰ ἐπίκρισις.**

Ἡ «*New York Post*» ἐπικρίνει πολὺ αὐστηρότερον: Λέγει αὕτη:

«Ὅλη ὅμως ἡ αἰσθηματικὴ αὕτη αὐτοεπαίνωσις δὲν φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἀρκετὴ ὅπως ἐμποδίσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του, τοῦ νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ προφανοῦς ὑπαινιγμοῦ τῶν ἑαυτοῦ δοκιμασιῶν, εἰς τὸ θέμα ὅτι οἱ ἄνθρωποι μεγαλύνονται διὰ τῆς ὀδύνης, καὶ τοῦ νὰ τολμήσῃ νὰ διαφωτίσῃ τοῦτο λέγων ὅτι: «δὲν ὑπῆρχεν Ἰλιὰς μέχρι τῆς τυφλώσεως τοῦ Ὁμήρου» καὶ ὅτι «ὁ Ἰησοῦς ἐτελειώθη διὰ τῆς ὀδύνης.

«Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ διστάσωμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ ν' ἀρέσκῃ εἰς ἡμᾶς τὸ τοιοῦτο, θὰ ἀπεδεχόμεθα αὐτὸ ὡς ἀναπλήρωσιν ἀνδρικῆς καὶ εὐθείας ὁμολογίας τοιαύτης ὑποθέσεως εἰς ἣν περιεπλάκη ὁ Δρ *Hillis*, ἐλέγχει ἀξιοθρήνητον ἔλλειψιν ἐκτιμήσεως τῶν ἀπολύτων ὑποχρεώσεων κοινῆς ἀξιοπρεπείας. Ἐὰν ὁ Δρ *Hillis* ἐπεδόθη εἰς τὸ εἶδος τῶν κερδοσκοπιῶν καὶ τῶν συναλλαγῶν διὰ τὰς ὁποίας κατηγορεῖται, ἐγένετο ἔνοχος οὐχὶ ἐλλείψεως ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸ ὑψηλὸν ἰδεῶδες τοῦ τελείου χριστιανοῦ λειτουργοῦ, ἀλλὰ τῆς διαγωγῆς ἥτις κατὰ πάντα θρησκευτικὸν λόγον δὲν εἶνε ἀξιοπρεπής. Ἡ ἰδέα αὕτη δὲν φαίνεται ὅτι εὗρεν ὀχύρωμα ἐν τῇ διανοίᾳ του.

«Καὶ ὅτε ὁ Δρ. *Hillis* ἐξέφρασε τὴν λύπην του, ἐπέβαλλεν ἡ ἀξιοπρέπεια ὅπως κάμῃ πλήρη ἐξομολόγησιν τῆς πλάνης του, ἀντὶ νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μοῖραν ἀηδοῦς αἰσθήματος εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀλγεινὴν ταπείνωσίν του διὰ τὸ παρελθόν του ἢ τὰς ἐξιρθείσας προθέσεις του διὰ τὸ μέλλον. Ὑπάρχουσι πολλαὶ ὑψηλαὶ ἄρται αἵτινες εἰς πάντας ἀρέσκουσι νὰ εὑρίσκωμεν εἰς τε τοὺς λειτουργοὺς καὶ εἰς τὸν ὑπουργούς· πάντες ὅμως γνωρίζομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστώμεθα εἰς μεμακρυσμένην προσέγγισιν πρὸς τὸ ἰδεῶδες κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

«Τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν συμβιβασμόν, τὸ μόνον ὅπερ πρέπει ἀμέσως καὶ ἀνεπανορθώτως νὰ προσβάλλῃ τὸ δημόσιον αἴσθημα ὑπὸ ὑγειεῖς ὅρους εἶνε ἡ παραβίασις τῶν ἐμφύτων ἐκείνων τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς εὐαρμοστίας ἅτινα μεταξὺ τῶν μάλιστα μονίμων καὶ τῶν μάλιστα ἀπαραιτήτων ἠθικῶν κτήσεων ἰῆς ἀνθρωπότητος.»

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Πρὶν ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Κοινοῦ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἱδρύθη τὸ ἐν Λάρνακι Ἱεροδιδασκαλεῖον, ἐκτρεπόμενον τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐπὶ τὸν ἐσκεμμένον καὶ συστηματικὸν διωγμὸν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ κατ' αὐτῶν ἔτι τῶν σχολείων, ὡς θὰ δείξωμεν ἐν καιρῷ.

Ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ἀπὸ διετίας περίπου ἔχουσιν ἀποκλεισθῇ οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἐπ' ἐκκλησίας κηρύγματος καὶ διὰ τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος» μάλιστα ἐξετοξεύθη γενικοῦ χαρακτῆρος καταγγελία ἐπὶ ἀνηθικότητι πρὸς τῇ αἰτιάσει ὅτι καὶ ἄλλως τυγχάνουσιν οὗτοι ἀπαράσκευοι πρὸς ἔργον τοιοῦτον.

Εἰς τὸ ἀδικαιολόγητον τοῦτο διάβημα τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ἐπηκολούθησεν ἀδικαιολόγητος ἐγκύκλιος τῆς Μητροπόλεως Πάφου, δημοσιευθεῖσα καὶ εἰς τινα ἐγχώρια φύλλα, ἀποκλείουσα τοὺς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς διδασκάλους τοῦ ἐπ' Ἐκκλησίας κηρύγματος, τοῦθ' ὅπερ προμηνύει καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ἐπέκτασιν τοῦ κατὰ τῶν διδασκάλων διωγμοῦ, χάριν τῶν τροφίμων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Ἀντιθέτως, ὁ Π. Μητροπολίτης Κιτίου προλειαίνων τὴν ὁδὸν διὰ τοὺς τροφίμους τούτους τὸ πέμπτον μόλις ἔτος τῆς φοιτήσεως ἄγοντας, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν Ε' τάξιν τοῦ Γυμνασίου, ἐξαπέστειλεν εἰς κήρυγμα παΐδας ἔτι καὶ ἀπὸ στήθους ἀπομνημονεύσαντας παρ' ἄλλων συντεθειμένους λόγους, ἀνέθηκε δὲ εἰς τινας τούτων καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν βιβλίων τῶν χωριτ. Ἐκκλησιῶν ὅπως παρασταθῶσιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν χωριτ. κοινοτήτων ὡς ἀποκλύοντες τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀσκοῦντες ἐξουσίαν, ἧς στεροῦνται οἱ ἄλλοι διδάσκαλοι.

Ὁ ἐσκεμμένος καὶ συστηματικὸς οὗτος διωγμὸς κατὰ πάντων διδασκάλων ἀπάντων, ὅσοι δὲν φέρουσι τὸ χρῖσμα τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, τρία ὅλα ἔτη πρὸ τῆς διδασκαλικῆς παραγωγῆς του, ἐμφαίνει τὴν πρόνοιαν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου καὶ προμηνύει ἰὴν παρασκευαζομένην ἀναστάτωσιν καὶ ταραχὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν διδασκάλων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς δημοτικῆς παιδείας παρ' ἡμῖν.

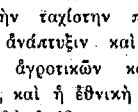
Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πάντες οἱ διδάσκαλοι δὲν ἵστανται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ τοῦτο αἰτίαν ἔχει τὴν ἔλλειψιν Διδασκαλείου ἐνωρίτερον, ἢ καὶ τὴν πλημμελῆ λειτουργίαν αὐτοῦ ὑπὸ περιστάσεις ἀνωμάλους.

Ἡ φάλαγξ τῶν διδασκάλων θ' ἀπέβαινε κραταιὰ δύναμις καὶ ἰσχυρότατον ἐλατήριον ἐθνικῆς καὶ πάσης ἄλλης προόδου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἂν ἐτύγχανεν ὅλης τῆς στοργῆς καὶ τῆς μερίμνης πάντων μὲν τῶν προϊσταμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀρχιερέων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοῦτο γενόμενοι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ παράπονον κατὰ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἀρχιερέων ἀνεξαιρέτως, ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν καὶ μέχρι ἀστοργίας πρὸς τοὺς διδασκάλους.

Εἶνε πικρὰ ἀλήθεια ὅτι οἱ διδάσκαλοι οὐ μόνον δὲν βοηθοῦνται οὔτε προστατεύονται καὶ ὑποστηρίζονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ συχνὰ περιέρχονται εἰς ψυχρότητα πρὸς αὐτοὺς μέχρι ἐχθρότητος.

Εἴδομεν ἀνωτέρω τὸν ἐσκεμμένον καὶ γενικὸν ἀποκλεισμὸν τῶν διδασκάλων ἀπὸ τοῦ ἐπ' ἐκκλησίας κηρύγματος εἰς τὰς δικαιοδοσίας τῶν Μητροπόλεων Πάφου καὶ Κιτίου· δὲν εὑρίσκομεν οὐδὲ εἰς τὰς δύο ἄλλας ἐπισκοπικὰς περιφερείας τὴν δέουσαν μέριμναν καὶ στοργὴν τῶν οἰκείων ἀρχιερέων πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ τὰ σχολεῖα, ἐπεισόδια μάλιστα συχνὰ καταδηλοῦσι καὶ ἐνταῦθα τὴν διάστασιν μεταξὺ ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων.

Εἴδομεν κοινότητας ὑποπεσούσας εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως ἐπειδὴ αὗται ἐδαπάνησαν ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ κοινοτικοῦ ναοῦ πρὸς ἀνέγερσιν σχολ. κτιρίων ἢ καὶ κατοικίαν διδασκάλου, ἐπιμόνως δὲ ἀποτρέπονται ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχιερέων αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἐπιτροπεῖαι ὅπως εἰσφέρωσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῶν οἰκείων σχολείων, ὥσει ὑπῆρχεν ἄλλος ἱερώτερος καὶ θειότερος σκοπὸς πρὸς χορηγίας τῶν Ἐκκλησιῶν.

Πόσον ἐντούτοις θὰ προήγετο καὶ θ' ἀνυψοῦτο ἡ παιδεία καὶ μετ' αὐτῆς ἡ θέσις τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, ἂν ἐξηκολούθει ἡ πατροπαράδοτος συνεργασία καὶ σύμπραξις ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων.

Τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἀναγνωρίζον τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς δράσεως τῶν διδασκάλων ἐπεκαλέσατο τὴν σύμπραξιν αὐτῶν πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῶν γεωργικῶν ἔργων ἐν τῷ τόπῳ, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀρχιερεῖς οὐ μόνον ἀδιαφοροῦσιν ἀλλὰ καὶ μέχρι διωγμοῦ τῶν διδασκάλων καταντῶσιν.

Ἐὰν ὑπάρχωσι διδάσκαλοι, ἀνάξιοι τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῶν, ἡ ἀνύστακτος ἐπαγρύπνησις τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως ἐπὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ὅλην διαγωγὴν αὐτῶν ἢ θὰ ἐσυνέτιζεν αὐτούς, ἢ θὰ τοὺς ἀπεμάκρυνε τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ ἐναρμόνιος καὶ στοργικὴ συνεργασία καὶ ἀλληλοβοήθεια ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων θὰ συνετέλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ταχίστην πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνύψωσιν πασῶν τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν κοινοτήτων, καὶ ἡ ἐθνικὴ σταδιοδρομία ἡμῶν θὰ ἀπέβαινε γοργὴ καὶ ἀκάθεκτος πρὸς τὸ ἱερὸν καὶ θεῖον τέρμα αὐτῆς.

Ἡ μονομερὴς ἵδρυσις καὶ ἡ παρεκτροπὴ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἀπὸ τοῦ ὁμοφώνου σκοποῦ του ἀποτελεῖ πέτραν σκανδάλου, ἥτις πρέπει νὰ ἀρθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

—**Μαθήματα κατὰ τὸ ἔαρ.**

—**Ποῦ πρέπει νὰ κτίζωνται τὰ σχολεῖα.**

Ἐξ εἰδικοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ μεταφράσαντες δημοσιεύομεν ὧδε ὁδηγίας πολὺ χρησίμους διὰ τὴν ἐπίκαιρον διδασκαλίαν εἰς σχολικοὺς κήπους.

Ὁ γεωργικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ περιοδικοῦ τούτου γράφων τῇ 14)27 Μαρτίου περὶ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἡ γῆ ἀναλαμβάνει ἀπὸ τῶν ὑπερβολικῶν βροχῶν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους λέγει:

«Τοῦτο εἶνε γεγονὸς ἐπὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προκληθῇ ἡ προσοχὴ τῶν μαθητῶν, μετὰ τῆς ὑπομνήσεως ὅτι ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὴν γῆν πρέπει νὰ ἦνε ἱκανῶς ἄγρυπνος ὅπως παρατηρῇ τοιαῦτα σημεῖα ἅτινα διαδέχονται ἄλληλα. Ἐὰν οἱ μαθηταὶ ὁδηγῶνται ὅπως παρατηρῶσι τὴν ταχείαν ταύτην ἀπεξήρανσιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ νὰ εὑρίσκωσι τὸν λόγον ταύτης, τόσῳ κάλλιον. Δυνάμεθα ὡσαύτως νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν εἰς μίαν ἀφήγησιν περὶ τοῦ σπόρου τῶν πατατῶν. Φαίνεται ὅτι ἐγένοντο πειράματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ εὕρωσι τὴν συγκριτικὴν ἀξίαν ὡρίμου καὶ ἀώρου σπόρου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐκτίθεται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἄωρος σπόρος ἐνεφυτεύθη τῇ 25)9 Σβρίου καὶ ὁ ὡρίμος τῇ 2)15 Ὀκτωβρίου, καὶ ἡ ἀπόδοσις κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος τοῦ πρώτου ἐγένετο ὑπερδιπλασία τῆς ἐκ τῶν ὡρίμων πατατῶν, ἤτοι 12 τόνοι 19 κουὼρτερ καὶ 42 λίβραι κατὰ πλέθρον, ἐναντι 6 τόνων 4 κουὼρτερ 62 λιβρῶν.»

Τὸ ἀποτέλεσμα λοιπὸν τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ· πρέπει νὰ τεθῇ ἐνώπιον πάντων τῶν μαθητῶν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τῆς ἐμφυτεύσεως ὀλίγων μοσχευμάτων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν εἰς τὸν πειραματικὸν ἀγρὸν τοῦ σχολ. κήπου.

Ἐν μικρῷ βιβλίῳ διὰ τοὺς διδασκάλους δημοσιευθέντι ὑπὸ τοῦ Πίτμαν καὶ ἐπιγραφόμενον «Εἰς τὸν κῆπον» ὑπάρχει κεφάλαιον εἰδικὸν «Τὸ τεμάχιον πατατῶν. Μάθημα ἀλτρουϊσμοῦ». Περιγράφεται ἐν αὐτῷ «ἁπλοῦν πείραμα» ὅπερ παρέχει εἰς τοὺς παῖδας τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ κήπου, ἐξεγείρει ἐν αὐτοῖς τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τῶν βλαστανόντων φυτῶν, καθοδηγεῖ τὴν παρατηρητικότητά των, μεταδίδει χρήσιμά τινα κηπευτικὰ γεγονότα, παρέχει ἄσκησίν τινα εἰς τὸν ἀλτρουϊσμόν, καὶ τὴν εὐκαιρίαν πρὸς συλλογικὴν ἐργασίαν ἥτις εἶνε τόσον χρήσιμος πρὸς διαπαιδαγώγησιν.»

Ἡ περιγραφεῖσα ἐργασία δὲν ἀπορρίπτει πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐπιδίδονται τὴν κηπουρικήν, ἀλλ' εἰς ἄλλους καὶ εἰς μικρότερα παιδία. Ἐν συντόμῳ ἔχει οὕτω. Ἕκαστον παιδίον πρῶτον ἐξετάζει μίαν πατάταν, μανθάνει ὅτι περιέχει αὕτη κόλλαν (ἄμυλον) καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς· ἔπειτα ἕκαστος ἐμφυτεύει μίαν πατάταν εἰς τεμάχιον γῆς ἐκ τῶν προτέρων παρασκευασμένον ὑπὸ τῶν μαθητῶν· τηροῦνται σημειώσεις ὅλων τῶν γινομένων ἐργασιῶν, καὶ τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν ἀναχώσεων καὶ τοῦ σκαψίματος· ἔπειτα κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁρίζεται ἡμέρα ἐξαγωγῆς τῶν πατατῶν καὶ ἀπονέμεται βραβεῖον εἰς τὸν μαθητὴν ἐκείνου οὗτινος αἱ πατάται εἶνε αἱ βαρύτεραι. Τὸ πρεῖον πωλεῖται· ἡ τάξις ἔχουσα διαθέσιμον χρῆμα, εὐκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὅτι ἐπιθυμεῖ σφόδρα νὰ ἀφιερώσῃ τοῦτο εἰς φιλανθρωπικόν τι ταμεῖον, ὅπερ κάμνει ἐκκλησιν πρὸς αὐτούς. Δύσκολον θὰ ἦτο νὰ εὑρεθῇ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα καὶ διδακτικὴ ἄσκησις. Διατί σχολεῖα τινα νὰ μὴ ἀναλάβωσι τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐμφύτευσιν πατατῶν εἰς περιττοὺς ἀγρούς. Συνηθίζουν νὰ λέγουν ὅτι τοιούτου εἴδους ἐργασίαι εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνωνται εἰς πλείστα σχολεῖα ἢ τουλάχιστον εἰς πλείστα προκαταρκτικὰ σχολεῖα.

Τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοθρηνήτων γεγονότων· δύναται ὅμως νὰ γένηταί τι περισσότερον ἢ ὅσον ἐπιχειρεῖται.

Ὅταν αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ θὰ συνηθῶσι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἀνέγερσιν Σχολ. κτιρίων ἐλπίζεται ὅτι θὰ λάβωσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν γενομένην σύστασιν ἐν τῇ θαυμασίᾳ ἐκείνῃ Κυανῇ Βίβλῳ, τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Τμήματος, περὶ Γυμναστηρίων ὅτι τὰ σχολεῖα πρέπει νὰ κτίζωνται εἰς τὴν περίχωρον ὅσον τὸ δυνατὸν τῶν πόλεων. Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει «ὅτι εἰς τὴν πόλιν *Norrkoping* τῆς Σουηδίας πόλιν ἐργοστασίων μετὰ 45-000 ἅπαντα τὰ σχολεῖα πλὴν ἑνός, εὑρίσκονται εἰς τὴν περίχωρον καὶ ἐγένετο ἀποδεκτή, ὁριστικῶς ἡ ἀρχὴ ὅπως τὰ σχολεῖα ἀνεγείρωνται ἐπὶ εὐρέων ἀλλὰ σχετικῶς εὐθηνῶν γηπέδων περιλαμβανόντων γυμναστήρια καὶ σχολικοὺς κήπους.»

Τοῦτο πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα διὰ τὸ μέλλον· ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ ἔκθεσις μνημονεύει τὴν εἰσήγησιν ὅτι δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται τροχιόδρομοι ὅπως μεταφέρωνται τὰ παιδία ἐκ τῶν πληθωρικῶν σχολείων εἰς τοὺς σχολ. κήπους εἰς τὰ προάστεια.

Ἠκούσαμεν τὸν Καθηγητὴν *J. J. Findlay* ὁμιλοῦντα ὑπὲρ τοιαύτης πρακτικῆς, καὶ προφανῶς θὰ εἶχεν αὕτη τὸ πλεονέκτημα νὰ παράσχῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ κήπου εἰς τοὺς ἔχοντας μεγίστην ἀνάγκην αὐτοῦ.

Ἐπέρχεται τὸ θέρος· τώρα εἶναι καιρὸς διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους ὅπως προαγάγωσι τὴν εἰσήγησιν ταύτην καὶ νὰ καταστρώσωσι τὰ σχέδιά των ὅπως χρησιμοποιήσωσιν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰς ἐκπαιδευτικὰς εὐκολίας τῶν ὑπαρχόντων σχολ. κήπων».

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἐντούτοις ὑπῆρξαν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες ἰατροὶ καὶ δὴ καὶ παιδαγωγικοὶ οἵτινες μετ' ἐξαιρέτου ἐπιμονῆς ὑπαστήριζον ὅτι τὰ σχολ. κτίρια ἔδει νὰ ταφῶσιν εἰς τὸ χθαμαλώτερον μέρος τῆς πόλεως.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
Η ΘΕΣΙΣ ΕΝ ΒΕΡΤΩΝ

(Παρὰ τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς».)

Παρίσιοι 21)3 Ἀπριλίου.—Χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς Γαλλ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Ζόφφρ, μοὶ ἐπετράπη νὰ περιέλθω τὸ Γαλλικὸν μέτωπον καὶ νὰ γνωρίσω τὴν γενικὴν κατάστασιν.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ταύτῃ προτίθεμαι νὰ ἐκθέσω τὴν θέσιν ἐν Βερτῶν καὶ νὰ κάμω παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς κατανομῆς τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.

Εἶνε τώρα γνωστὸν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Στρατηγοῦ Χέρρ, ὅστις ἦτο διοικητὴς τῆς θέσεως τοῦ Βερτών, ὅτε ἦρχισεν ἡ Γερμανικὴ ἐπίθεσις, εἶχεν ἀποβῇ δυσχερὴς τῇ 12)25 Φεβρουαρ.

Ἡ σχετικῶς μικρὰ δύναμίς του ἐξ ἑφδρων εἶχε καταπονηθῇ ὑπὸ πολὺ ἀνωτέρου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν καὶ τηλεβόλων, καὶ μετὰ ἄκραν γενναίαν ἄμυναν ἀπεσύρθησαν ἐκ τῶν προκεχωρημένων θέσεων πρὸς βορρᾶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Στρατηγὸς Πεταὶν ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὴν ἀπειλουμένην περιφέρειαν, καὶ εἰς τοῦτον εἶχον ἐμπιστευθῇ τὴν διεύθυνσιν οὐ μόνον τῆς ἰδίας του Δευτέρας Στρατιᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄλλων στρατευμάτων, συμπεριλαμβανόντων καὶ τὴν παλαιὰν φρουράν, ἥτις εἶχε μεγάλως δοκιμασθῇ. Ὁ Στρατηγὸς Πεταὶν ἐνήργησε μετὰ δραστηριότητος ἀμέσως, καὶ διὰ τῆς ἀγρίας ἐπιθέσεως τῶν Γαλλικῶν Στρατ. Σωμάτων ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Παλφουριὲ (*Balfourier*), ἀνέκοψε τὴν πρόοδον τῶν Γερμανικῶν Στρατιῶν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Τουωμόν.

Ἡ ἀπώλεια τῶν προκεχωρημένων θέσεων εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Μώσα συνεπηγάγετο τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν τῇ Πεδιάδι Βώβρ εἰς τὰς ὑπωρείας, καὶ εἶχε πρὸς τούτοις καταστήσῃ ἀκροσφαλῆ τὴν κακοχὴν τῶν λόφων κατὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην ἀμέσως πρὸς νότον τοῦ Φόρζ. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐν μεραρχία τις ἐκράτησε τὴν θέσιν ταύτην καὶ τὸ δάσος Κυμιὲρ ἐναντίον τῆς κατὰ μέτωπον ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ γραμμικοῦ καὶ ἀντισιρόφου πυρὸς τῶν Γερμανικῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης, εἶνε ἄξιος μεγάλου ἐπαίνου καὶ ἀποτελεῖ μίαν τῶν πολλῶν λαμπρῶν σελίδων τῆς ἱστορίας τῆς μεγάλης καὶ μήπω ληξάσης ταύτης μάχης.

Ἐπὶ περιωρισμένου ἐμβαδοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐξέχοντος παλαιοῦ φρουρίου τοῦ Τουωμὸν καὶ τῶν ἐξαιρέτων θέσεων πυροβολικοῦ περὶ τὸ Τουωμὸν ὠφείλεν ὁ Στρατηγὸς Πεταὶν ν' ἀναδιοργανώσῃ τὴν ἄμυναν.

Ὤφειλε νὰ συναθροίσῃ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰ τηλεβόλα, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν, νὰ γεφυρώσῃ εἰς πολλὰς θέσεις ἕνα ποταμὸν ἐν μέρει ἐν πλημμύρᾳ· νὰ βελτιώσῃ τὰς συγκοινωνίας του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προμήθειαν ἀφθόνων πυρομαχικῶν καὶ ἐφοδίων, νὰ κατασκευάσῃ νέα ἀμυντήρια εἰς πολλὰ σημεῖα· νὰ ἐγκαταστήσῃ χαρακώματα συγκοινωνίας ἐπὶ εὐρείας κλίμακος ἵνα προφυλάττωσι τὰ στρατεύματά του καὶ νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ταχείαν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπειλουμένων σημείων, νὰ τελειοποιήσῃ τὴν τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν, τόσον πολύτιμον εἰς αὐτὸν διὰ τὴν μέθοδόν του ὅπως καθοδηγῇ τὴν μάχην τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ ἐν τέλει νὰ ἀποκαταστήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἀέρος. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο στοιχεῖον ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἀποβῇ τόσον εὔτολμος ὥστε οἱ Γερμανοὶ ἀεροπόροι εἶχον κατέλθει μέχρι 400 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔβαλλον βόμβας κατὰ γαλλικῶν ταγμάτων ἐν πορείᾳ.

Ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ Στρατηγοῦ Πεταὶν ἔδειξε νὰ γίνῃ ἐνώπιον ὑπερτέρου στρατοῦ ὅστις ἐπροσπάθει νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας του δι' ἐπανειλημμένων καὶ συνεχῶν ἐπιθέσεων, καὶ ἀπῄτει αὕτη ψύχραιμον κεφαλὴν καὶ σταθερὰ στρατεύματα ὅπως ἐπανορθώσωσι θέσιν, ἥτις δὲν ἦτο πρωῒς ὑπὲρ τῶν Γάλλων.

Η ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΕΝ ΤΩ ΑΕΡΙ.

Πρέπει νὰ ἀπονείμωμεν εἰς τοὺς κρατεροὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ λόφου Πουαῦρ, τοῦ φρουρίου 135, τοῦ Μορτὸμ καὶ ἄλλων θέσεων ὑψίστας τιμὰς ἐπὶ τῇ διεξαγωγῇ τῶν χαλεπῶν ἀγώνων αὐτῶν. Οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι ὡσαύτως εἶνε ἄξιοι μεγάλης τιμῆς ὡς ἀποκαταστήσαντες τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ ἀέρι.

Ταύτην ἤρχισαν νὰ πραγματοποιῶσι κατὰ τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τοῦ Μαρτίου (ν.ἡ) καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου, καίτοι ἔχω ἴδει πολλοὺς γάλλους ἀεροπόρους ἀντιμετωπίζοντας γερμανικὰ ἀντιαεροπορικὰ τηλεβόλα μετ' ἀκροτάτης εὐτολμίας, δὲν εἶδον οὐδ' ἕνα

ΜΑΧΗ ΠΡΟΣ ΚΑΙΡΟΝ

Καίτοι ὁ Στρατηγὸς Πετὰν ἔχει οὕτω ἀνὰ χεῖρας πολλὰ ἀτοῦ, ἐμάχετο ἐπιλέφιον μάχην καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπέκειτο σφόδρα. Ἦτο αὕτη πρὸς τὸ μέρος τῶν Γάλλων, μάχη πρὸς καιρόν.

Οἱ Γερμανοὶ ὥθησαν εἰς τὴν μάχην ταύτην ὅλα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των στρατεύματα, καὶ μετὰ τῆς ἀφιξεως μιᾶς μεραρχίας ἀπὸ τοῦ Ρωσικοῦ μετώπου πρό τινων ἡμερῶν ἔχουσιν ἤδη 40 μεραρχίας περὶ τὸ Βερτῶν, τὸ ὁποῖον εὑρίσκουσι πολὺ σκληρὸν κάρυον ὅπως τὸ θραύσωσιν. Κατὰ μέτριον ὑπολογισμὸν φαίνεται ὅτι ὑπέμειναν ἀπωλείας 150,000 κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς μάχης. Δὲν τοὺς ἐδόθη ἀνάπαυλα. Οἱ Γάλλοι ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῷ πυροβολικῷ. Ἐξακολουθοῦσι τὸ πῦρ ἡμέρας καὶ νυκτός. Κρατοῦσι πᾶσαν ὀδόν, πᾶσαν ἐφεδρικὴν θέσιν, χαράδραν, δάσος καὶ πᾶσαν στρατιωτικὴν ζώνην ὑπὸ τὸ πῦρ αὐτῶν. Ὅτε οἱ Γερμανοὶ κατελίπον τὰς ὁδοὺς καὶ ἔβαινον εἰς ἀτραπούς οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι τοὺς κατεσκόπευσαν, καὶ αἱ ἀτραποὶ αὗται τυγχάνουσι μεταχειρίσεως εἶαν καὶ τὰ δάση. Δὲν δύναται Γερμανὸς ἐντὸς πέντε μιλλίων ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν τηλεβόλων νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡσυχίαν μιᾶς στιγμῆς, καὶ ἐνῷ αἱ 250,000 Γερμανικοὶ πεζικοὶ ὑπέμειναν τὸ μέγα μέρος τῶν ἀπωλειῶν, ὑπάρχουσι πιθανῶς 125,000 ἄνδρες τοῦ πυροβολικοῦ, τῆς ἀναχορηγίας καὶ ἄλλων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ὑπέφερον πολύ. Ὁ στρατηγὸς Πετὰν δὲν δίδει εἰς τὸν ἐχθρὸν τεμάχιον ἐδάφους, ἐὰν οὗτος ἔχῃ μεγάλην ἀνάγκην τούτου, καὶ ἀπιτελεῖ τοῦτο οὐχὶ εὐχερῶς ὑπερασπιζόμενην προεξοχὴν ὡς τὸ Μαλινκούρ. Ἀλλ' εἶνε φιλόνικος διὰ τὸ ἀντίτιμον καὶ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ φθάσῃ εἰς αὐτό, ἂν μὴ πληρώσῃ τρεῖς ὑπάρξεις ἀντὶ μιᾶς. Εἰς πᾶσαν ἀνύποπτον γωνίαν τὰ πολυβόλα ἀγρυπνοῦσιν ὅπως πλήξωσι, καὶ ὑπάρχουσι πάντοτε αἱ λόγχαι τοῦ ἐφορμῶντος πεζικοῦ ὅπως ἐπανορθώσωσι μίαν ἀπολλυμένην μάχην.

Τὸ κύριον θέατρον τῆς μάχης παραμένει τὸ βόρειον μέτωπον. Εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο εἶνε τοποθετημένοι οἱ κύριοι ὄγκοι τοῦ Γερμανικοῦ πυροβολικοῦ εἰς δύο κύρια συμπλέγματα, ἓν περὶ τὸ Σπετσάρζ καὶ τὸ ἕτερον περὶ τὸ Πωμὸν. Αἱ πλευρικαὶ θέσεις εἰς τὸ βόρειον μέτωπον ἴδε εἰς Αὐοκούρ—Μαλανκούρ πρὸς δυσμὰς καὶ τὸ Βῶ πρὸς ἀνατολὰς, χρησιμοποιοῦνται κυρίως διὰ τὸν τακτικὸν σκοπὸν νὰ βοηθῶσι τὴν βορείαν ἐπίθεσιν. Ἡ γερμανικὴ θέσις εἰς τὴν πεδιάδα Βώβρ εἶνε κακὴ καὶ τὸ πυροβολικὸν πρὸς τὴν πλευρὰν ταύτην φαίνεται θέλον νὰ σταματᾷ τὸ πῦρ ὁσάκις ἀφίεται μόνον. Ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Βῶ, οἱ Γερμανοὶ ὑπεχώρησαν ὀπίσω ὀλίγας ἑκατοντάδας ὑαρδῶν ἀπὸ τῶν συρματοπλεγμάτων τῶν γάλλων. Ὅλον τὸ βόρειον μέτωπον εἶνε ἐπεστρωμένον διὰ γερμανῶν νεκρῶν. Γαλλικὴ περιπολία ἀπῆλθεν ἐν νυκτὶ νὰ ἐξετάσῃ ἓν τῶν ἐξωτάτων Γερμανικῶν χαρακωμάτων ὅπερ εἶχε ἀναγγελθῇ ὅτι ἦτο πλῆρες ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν ἐναερίων παρατηρητῶν μας. Τὸ χαράκωμα ἀληθῶς ἦτο πλῆρες γερμανῶν, πάντες ὅμως ἦσαν νεκροί.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΝΙΑΣ

Καταστροφαὶ τῆς ἐσοδείας πολλῶν κοινοτήτων

Αἱ περαιτέρω θετικώτεραι πληροφορίαι περὶ τῶν καταστροφῶν τῆς ἐσοδείας ὑπὸ τῆς χαλάζης κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπιβεβαιοῦσι δυστυχῶς τὰς πρώτας περὶ τούτων ἀγγελίας καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς συγκομιδῆς τῆς κριθῆς καὶ μεγάλου μέρους τοῦ σίτου πολλῶν καὶ μεγάλων κοινοτήτων εἶνε βεβαία. Ἐπὶ ζώνης ἐκτεινομένης ἀπὸ τῶν Ὀλυμπίων διὰ Λουρουτζίνας, Ἀθηαίνου μέχρι Λευκονοίκου, συμπεριλαμβανομένου, ἡ διαδραμοῦσα καταιγὶς μετὰ πυκνοτάτης χαλάζης ἐπήνεγκε ἀληθῆ πανωλεθρίαν ἐπὶ πάντων τῶν σιτηρῶν καὶ παρῆλθον δύο ἔκτοτε ἑβδομάδες, χωρὶς νὰ διακρίνωμεν συμπάθειάν τινα ἢ συγκίνησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς δοκιμασθείσας κοινότητας.

Ἐντούτοις πᾶσα πεπολιτισμένη Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς ἐκ θεομηνίας σπεύδει εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ μετὰ πάσης σπουδῆς παρέχει πᾶσαν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς παθόντας.

Αἱ ὑπὸ θεομηνίας προσβληθεῖσαι κοινότητες μόνην πρόσοδον ἔχουσι τὰ σιτηρὰ, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τούτων οὐδεμίαν ἄλλην ἔχοντες θὰ περιέλθωσιν εἰς ἔνδειαν καὶ ἀπόγνωσιν, ἂν μὴ τύχωσι τῆς κυβερνητ. ἀντιλήψεως

Αἱ καταπεσοῦσαι ραγδαῖαι βροχαὶ, ὅπου δὲν συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ χαλάζης ἐγένοντο εὐεργετικώταται, καὶ αἱ ἀπὸ τούτων γενικαὶ ὠφέλειαι πολλαπλασίως ἀντισταθμῶσι τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς χαλάζης ζημίας.

Ἡ ἀλληλεγγύη βεβαίως ἐπιβάλλει ἵνα ἡ λοιπὴ Νῆσος προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰς δοκιμασθείσας κοινότητας, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἀποβαίνει δυσχερὲς, ἡ Κυβέρνησις, ἥτις θὰ μετάσχῃ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ καὶ ἀπὸ τῶν γενικῶν ὠφελειῶν καὶ οἱονεὶ ἐκπροσωπεῖ ἅπασαν τὴν Νῆσον, ὀφείλει νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τῶν παθόντων.

Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα ὤφειλε νὰ ἀποστείλῃ τοὺς διαφόρους ἐπαρχ. ἐπιμελητὰς καὶ ἐπόπτας εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, ἵνα καὶ τὰς καταστροφὰς ἐξακριβώσωσι καὶ προτρέψωσι τοὺς γεωργοὺς ὅπως ἐπιδοθοῦν ἀμέσως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐπικαιροτέρων καλοκαιρινῶν προϊόντων, τὸ δανειστικὸν δὲ ταμεῖον νὰ χορηγήσῃ δάνεια χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὰς νέας καλλιεργείας εἰς δσους τῶν χωρικῶν στεροῦνται τῶν μέσων πρὸς τὰς καλλιεργείας ταύτας.

Ἡ ἰδέα τῆς σπορᾶς καλοκαιρινῶν ἐπῆλθεν αὐτόματος εἰς τὴν διάνοιαν τῶν παθόντων γεωργῶν, ἐπιδοκιμάζεται δὲ, ὡς πληροφορούμεθα, γενικῶς ἡ ἰδέα περὶ καλλιεργείας ἀραβοσίτου, διὰ τὴν καταστροφὴν ἰδίᾳ τῆς κριθῆς· πῶς ὅμως θὰ προβῶσιν εἰς τὰς καλλιεργείας ταύτας, ἂν μὴ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀπαραίτητα χρηματικὰ ἢ ἄλλα ἐφόδια;

Πολὺ φοβούμεθα ἢ μᾶλλον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὔτε Κυβέρνησις οὔτε ἄλλος τις συγκινεῖται ὑπὸ τῆς πληξάσης τὰς κοινότητας συμφορᾶς, καὶ προτρέπομεν αὐτὰς νὰ μὴ μένωσι κατάπληκτοι καὶ ἀπέλπιδες, ἀλλὰ σταυροκοπηθεῖσαι νὰ πράξωσιν ἀμέσως ὅπως δύνανται ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὴν καλλιέργειαν καλοκαιρινῶν καὶ ἰδίᾳ ἀραβοσίτου, ὅπου αὕτη εἶνε ἐφικτὴ, χωρὶς μάτην νὰ προσδοκῶσι κυβερνητικὴν ἢ ἄλλην ἀντίληψιν.

Ὅπως ἠδυνήθησαν νὰ σπείρωσι τοὺς ἀγροὺς των ἄνευ δανείου σπόρου, τὸν ὁποῖον ἐπιμόνως καὶ ἀστόργως ἠρνήθη ἡ Κυβέρνησις, οὕτω θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τὴν καλοκαιρινὴν καλλιέργειαν.

Ἂς ἐπαναλαμβάνωσιν οἱ παθόντες τὰ τοῦ ὁμηρικοῦ Ὀδησέως.

«Τέτλαθι κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης»

Ὁ Κυπρ. λαὸς ὑπέμεινε πράγματι διὰ τῶν αἰώνων πολλῷ μεγαλειτέρας καὶ δεινοτέρας συμφορὰς καὶ περιεσώθη μέχρι σήμερον ἀκμαῖος καὶ ἀπτόητος, χάρις εἰς τὸν ἀδαμάντινον αὐτοῦ χαρακτῆρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΑΤΕ ΘΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΥΣ

Κατὰ τὴν προσεχῆ ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου δὲν πρέπει οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ τὴν παράδοξον γνωστοποίησιν τῶν Διοικήσεων ἐν Κύπρῳ, ὅτι τὸ ἀπὸ πέρυσι προμηθευθὲν θεῖον δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ φέτος διὰτὴν τρίτην θείωσιν, καὶ ὅτι δύνανται οἱ ἔμποροι νὰ εἰσαγάγωσι τοιοῦτο καὶ πωλήσωσιν εἰς τοὺς ἀμπελοκτήμονας.

Ἡ γνωστοποίησις αὕτη ἀποτελεῖ τρανὴν μαρτυρίαν τῆς κυβερνητικῆς ἀβελτηρίας ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ.

Ὑπὸ τῆς πανευρωπαϊκῆς καὶ σχεδὸν παγκοσμίου ἀναστατώσεως ἐκ τοῦ τρομεροῦ πολέμου ἡ παγκόσμιος ἐμπορία περιῆλθεν εἰς δεινὴν κρίσιν, αἱ συγκοινωνίαι ἠραιώθησαν μεγάλως, ἡ ἀσφάλεια τῶν σκαφῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἀπέβη προβληματική, οἱ ναῦλοι ὑψώθησαν ὑπερμέτρως καὶ τὰ πλεῖστα τῶν εἰδῶν ἐκηρύχθησαν λαθρεμπόρια πολέμου, μεταξὺ δὲ τούτων τὸ θεῖον ἀποτελεῖ πρώτης τάξεως λαθρεμπόριον.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐνεστώσης ἀναστατώσεως, καθ' ἣν καὶ τὰ μᾶλλον ἐν τῷ κόσμῳ ἐμπορικὰ καταστήματα ἀδυνατοῦσι νὰ διεξαγάγωσι τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις αὐτῶν καὶ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἀναλάβωσιν αἱ κυβερνήσεις αὐταὶ τὴν προμήθειαν οὐ μόνον τῶν πολεμικῶν εἰδῶν ἀλλὰ καὶ τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ ἐνίων βιομηχανιῶν, ἡ ἀφελὴς Κυβέρνησις τῆς Κύπρου γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ προμήθεια θείου εἶνε ἀνεπαρκὴς, καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἐμπόρους τῆς Νήσου νὰ προμηθεύσωσι τοιοῦτον, ἐπὶ κινδύνῳ καταστροφῆς τῆς προσεχοῦς παραγωγῆς τῶν ἀμπέλων(!)

Ἡ ὑπόθεσις καταντᾷ σκανδαλώδης, διότι ἐν ὁμαλεῖς καιροὶς τὸ θεῖον ἐπρομήθευεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Γεωργ. Τμήματος, καὶ τοῦτο διότι ἡ χρῆσις τοῦ θείου παρὰ τῶν ἀμπελουργῶν μας δὲν ἦτο γενικὴ, καὶ ἡ ἐμπορία δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ εἰσάγῃ εἶδος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπικερδὴς κατανάλωσις δὲν ἦτο ποσῶς ἐξησφαλισμένη.

Ἂν, ἄρα, ἐν εἰρήνῃ ἡ ἐμπορία ἢ τὸ ἀπρόθυμος εἰς εἰσαγωγὴν θείου, πῶς εἶνε δυνατὸν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις νὰ διανοηθῇ αὕτη τὴν προμήθειαν θείου; Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ τὰ μᾶλλον ἀθῷα ἐμπορεύματα κινδυνεύουσι καὶ θεωροῦνται λαθρεμπόριον πολέμου, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔμπορος τὴν προμήθειαν θείου, ὅπερ εἶνε πρώτης τάξεως πολεμικὸν λαθρεμπόριον.

Δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου: **«Θεῖον δὲν ἐφρόντισα νὰ φέρω ἐφέτος ἀρκετόν, καὶ κάμετε ὅ,τι κάμετε»**.

Ἀλλ' ἂν οἱ ἀμπελουργοὶ δὲν ἔχωσι θεῖον διὰ τὴν τρίτην θείωσιν, εἶνε περιττὸν καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα τοιαύτη, διότι, ἐλλειποῦσης τῆς τρίτης, ἡ παραγωγὴ τῶν ἀμπέλων καταστρέφεται.

Πρέπει ἡ ἁρμοδία ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔργου νὰ ἀπευθυνθῇ ἐπειγόντως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι διαπράττει μέγιστον ἀδίκημα ἐξ ἀβελτηρίας κατὰ τῶν ἀμπελουργῶν, ζημιοῦσα τὰ μέγιστα τὸν τόπον, καὶ ὀφείλει νὰ σπεύσῃ εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ πρόληψιν τοῦ ἀδικήματος.

Σήμερον, μόνη ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προμηθευθῇ θεῖον τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὀφείλει ὡς τάχιστα ἡ Κυπρ. Κυβέρνησις ν' ἀποταθῇ πρὸς αὐτήν.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 π. Μαρτίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γούναρης ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων διὰ μακρῶν ἐξέθηκε τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως πρὸς ἐγκαιρον προμήθειαν θειϊκοῦ χαλκοῦ κατὰ τοῦ περονοσπόρου, καὶ θείου κατὰ τοῦ Ὠιδίου τοῦ Τυκκερίου.

Διὰ τὴν θειϊκὸν χαλκὸν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπετάθη εἰς Ἀμερικὴν ἀπὸ τοῦ π. Νοεμβρίου καὶ μόλις μετὰ πολλὰς δυσχερείας καὶ ποικίλας περιπετείας ἠδυνήθη νὰ ἐξεύρῃ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν θειϊκοῦ χαλκοῦ τῇ 24 π. Φεβρουαρίου, καὶ τοῦτο ἐνεργοῦσα ὡς Κυβέρνησις διὰ τῶν πρεσβευτῶν, τῶν τραπεζῶν, τῶν μεγαλειτέρων ἐμπορικῶν οἴκων καὶ ἐχούσα ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, ἅτινα ὑπεχρέωσε νὰ μεταφέρωσι τοῦτον ἐξ Ἀμερικῆς.

Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ὅτι ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ προμήθεια καὶ ἑνὸς τόνου θειϊκοῦ χαλκοῦ ὑπὸ οἱουδήποτε καὶ τοῦ μεγαλειτέρου ἐμπορικοῦ οἴκου;

Καὶ ἐν τούτοις ἡ Κυπρ. Κυβέρνησις ἀναθέτει εἰς τοὺς ἐμπορίσκους τῆς Κύπρου τὴν προμήθειαν θείου (!!!)

Διὰ τὴν προμήθειαν θείου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ παραθέσωμεν ὅσα εἶπεν αὐτὸς ὁ κ. Γούναρης:

«Ἤδη θὰ σᾶς ἐκθέσω τὴν ἱστορίαν τοῦ θείου. Ἡ προμήθεια τοῦ θείου πραγματοποιήσασα τὸν κίνδυνον νὰ μὴ σᾶς δοθῇ ἐξ Ἰταλίας. Ἐζητοῦμεν τοιοῦτο ἐξ Ἀμερικῆς. Δὲν εὑρίσκετο, οὔτε θὰ ἦτο εὔκολον νὰ μεταφερθῇ ἐκεῖθεν, διότι θὰ ἐπεβαρύνετο μὲ δαπάνας καταπληκτικὰς Εἰς τὰς 19 Δεκεμβρίου ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ἐπέτρεπε τὴν ἐξαγωγὴν 15000 τόννων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ 1913 συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κρήτης, ἐξαγομένης καθ' ἑκάστην τριμηνίαν ποσότητος ἀντιστοίχου πρὸς τὴν ποσότητα τὴν εἰσαχθεῖσαν κατὰ τὸ 1913 καὶ συνεπῶς κατὰ τὴν πρώτην τοιμηνίαν θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐξαγωγὴν 8,700 τόννων. Κιτόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἠγοράσθη ἡ ποσότης αὕτη, ἡ ὁποία καὶ μετεφέρθη εἰς Πειραιᾶ καὶ εἰς Πάτρας ἤδη δὲ ἠγοράσθη καὶ ἡ δευτέρα ποσότης, διότι εἰσῆλθεκεν ἤδη εἰς τὴν β' τριμηνίαν. Ἀναχωρεῖ σήμερον τὸ ἑσπέρας τὰ πλοῖα διὰ νὰ μεταφέρωσι καὶ τὴν δευτέραν ποσότητα μέχρι τῶν 16,600 τόννων.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ προμήθεια θείου ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς ἐμπορίας καὶ ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνησις ὀφείλει πάραυτα νὰ ἀποταθῇ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν πρὸς τὴν σύμμαχον Ἰταλίαν, ἥτις εἶνε βέβαιον ὅτι, μὴ ἀρνηθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρεσθύμως θὰ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν τῆς συμμάχου Ἀγγλίας.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Αἱ μεγάλαι ἑορταὶ τοῦ Πάσχα ἐπανηγυρίσθησαν ἐφέτος συγχρόνως ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ πρὸς στιγμὴν ἐξέλιπεν ἡ ἐξωτερικὴ διάστασις καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ σύμπτωσις αὕτη ἐγένετο εὐαρέστως αἰσθητὴ καὶ ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν κοινωνίᾳ, ὅπου ἡ ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως ἤγωσε πάσας τὰς διενεξεις παροικίας μετὰ τῆς ἐπικρατούσης ἐν πᾶσιν Ἑλληνικῆς Καινότητος.

Κατὰ τὰς ἐξαιρέτους σημερινὰς ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας ἑβδομάδος καὶ τακλόζονται οἱ ναοί, ὅπου προσέρχονται καὶ ὅσοι δι' ὅλου τοῦ ἔτους οὔτε διενοήθησαν ὅπως ἐκκλησιασθῶσιν. Μία μόνη τάξις ἀνθρώπων παρ' ἡμῖν ἐπιμένει ἐν τῇ ἀναισθησίᾳ της καὶ ταύτην ἀφίνομεν νὰ μαντεύσῃ ὁ ἀναγνώστης.

Αἱ σεμνάται ὅμως καὶ ἱεροπρεπέσταται αὗται τελεταὶ κατήντησαν ὅλως τυπικαὶ, καὶ οὔτε τῆς τυπικότητος τὴν ἀκρίβειαν διατηροῦσι πάντοτε, καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς καταντᾷ εἰς ὀχλαγωγίαν προξενοῦσαν θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν εἰς ἡμᾶς αὐτούς, ἀηδίαν καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας παρὰ τοῖς ξένοις ἐπισκέπταις, οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῇ ἄνωθεν βελτίωσις τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ποιὰ τις τάξις καὶ εὐκοσμία ἐπικρατεῖ ὅπου ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπίτροποι ζηλωταὶ καταβάλλουσι πρὸς τοῦτο ἀξιεπαίνους προσπαθείας.

Ἀλλαχοῦ τῆς Νήσου τὰ πράγματα ἔχουσι πως ἀνεκτώτερον.

Λ' ὅλης τῆς τεσσαρακονθημέρου Νηστείας ὁ ἄμβων παρέμεινε βωβὸς πλὴν δύο ἢ τριῶν ἐξαιρέσεων, οὐδὲν δὲ κήρυγμα ἐγένετο δι' ὅλης τῆς Ἁγίας Ἑβδομάδος καὶ ὁ ἐκκλησιαζόμενος κόσμος περιωρίσθη εἰς τας συνήθεις τοπικότητας.

Ἀλλαχοῦ τοῦ ὀρθοδόξου ἀνατολικόσμου καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι αἱ ἡμέραι τοῦ Πάσχα εἶναι ἡμέραι χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης εἰς πόλεις καὶ εἰς χωρία, εἰς μέγαρα καὶ εἰς καλύβας.

Ἡ κνίσα τῶν ὀβελιῶν μετὰ τῶν πρὸς σούβλαν ἀνελισσομένων τολυπῶν τοῦ καπνοῦ ἀναμιμνήσκουσι τὰς προγονικὰς ἑκατόμβας, χοροὶ στήνονται εἰς τὰς πλατείας ὅλων τῶν χωρίων ἢ εἰς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων καὶ χάσματα ἀρρενωπὰ πληροῦσι τὸν αἰθέρα ὧν προεξάρχει πάντοτε ὁ θαυμάσιος παιάν: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν»

Τὸ **«Χριστὸς ἀνέστη»** διεγείρει ἐν πάσῃ Ἑλληνικῇ ψυχῇ τὰ μᾶλλον χαροποιὰ συναισθήματα καὶ ἀνακαλεῖ ὅλον τὸν περιπετειώδη ἐθνικὸν βίον τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς πασχαλείους ἑορτὰς ἐκδηλοῦνται τὰ ὑψιστοσκοπὲς, ὅταν ἐγείροντες τὰ ποτήρια οἱ φαιδροὶ συμποσιασταὶ ἐπὶ τῆς ἀνθοσπάρτου χλόης φωνοῦσι:

«Χριστὸς ἀνέστη! καὶ τοῦ χρόνου στὴν Πόλη!» καὶ ἐπακολουθοῦν ἐν χορῷ κλέφτικα τραγούδια.

Οὕτω πάντοτε οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν αἰώνων διετήρησαν ἐν τῇ ψυχῇ των τὰς δύο ὑψίστας ἐννοίας τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ μετὰ τούτων ὡς ἐπὶ πτερύγων διατρέχει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸν εὐρύτατον αἰθέρα ἐν—τῇ ἐθνικῇ σταδιοδρομίᾳ του.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν, ὅπως καὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἐπικρατεῖ ἡ τυπικὴ νέκρωσις, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν αἱ χαρμόσυνοι αὗται ἡμέραι διαρρέουσιν ὡς πᾶσαι αἱ ἄλλαι, χωρὶς νὰ διεγείρωσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν θρησκευτικὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν ἐθνικὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ὅμως εἰς παλαιτέρους καὶ πολλῷ χειροτέρους χρόνους αἱ ἑορταὶ αὗται ἐξήγειρον καὶ παρ' ἡμῖν βαθέα καὶ ζωηρὰ συναισθήματα ἀδελφοποιήσεως καὶ θρησκευτικοῦ μετὰ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὰ ὁποῖα, δυστυχῶς σήμερον καταπνίγει ἡ σεμνοτυφία καὶ ὁ ψευδοπολιτισμός.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Παρεσχέθη ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ πεισθῶμεν ὅτι εἰς τινα τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων παραλείπεται ἡ διδασκαλία περὶ τοῦ συγχρόνου πολέμου εἰς ἃς τάξεις ἔπρεπε νὰ γίνεται αὕτη.

Τὴν πολλαπλῆν ἀπὸ τῆς ἐπιτηδείας ταύτης διδασκαλίας ὠφέλειαν περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν, περὶ ἧς πολλὰ ἐγράφησαν καὶ γράφονται εἴς τε τὸν γενικὸν καὶ τὸν εἰδικὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον, πεποιθάμεν δὲ ὅτι τὴν ἀληθῆ ταύτην ὑπόμνησιν θὰ ἐκτιμήσωσιν εὐμενῶς, αἱ ἀξιότιμοι διευθύνσεις τῶν τε ἡμετέρων Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Νήσῳ Ἑλληνικῶν Σχολείων.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ
Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ
ΗΡΩΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Συνεχίζομεν τὴν δημοσίευσιν ἀποσπασμάτων ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ἔργου.

«Ἀπὸ τὸ στρατόπεδον»

τοῦ κ. Δ. Καλλιμάχου αὐτόπτου καὶ ἀψευδοῦς μάρτυρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἵνα παράσχωμεν σκιαγραφίαν τῆς ἡρωϊκωτάτης μορφῆς τοῦ **Μαύρου Καβαλλάρη** τὸν ὁποῖον καταβάλλει εὐγενεῖς προσπαθείας ὁ φιλοδραματικὸς Ὅμιλος τῆς **«Ἀγάπης τοῦ Λαοῦ»** νὰ ἀναπαραστήσῃ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Λευκωσίᾳ σκηνῆς, διδάσκων τὸ ζωηρῶς καὶ συνεχῶς ἐπικροτηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ Κωνοῦ δρᾶμα τοῦ κ. Ἀσπρέα.

Η Μάχη Δεμίρ—Χισσὰρ καὶ Δεμίρ Καποῦ

«Ταὐτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν συντριβὴν τῶν Βουλγάρων εἰς τὰς δ αβάσεις τοῦ Μπέλεσι, τὴν δρομαίαν αἰχμαλωσιαν ἐν Στρωμνίτσῃ καὶ τὸν διασκορπισμὸν τῶν ἐχθρικῶν φαλάγγων εἰς τὴν πεδιάδα Στρωμνίτσης, ἡ ἄλλη, ἡ δεξιὰ πτέρυξ τῆς στρατιᾶς μας, ἀνέγραψε νέον θρίαμβον ἀθάνατον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου 1608 τοῦ Δεμίρ Καποῦ καὶ ἐπὶ τῶν φρουριακῶν στενῶν τοῦ Δεμίρ—Χισσάρ.

Ἐκεῖ ἔδρων αἱ τρεῖς Μεραρχίαι Α' ΣΤ' καὶ Ζ'. . . . . .

Ἡ μάχη ἤρχισε ταὐτοχρόνως καὶ πρὸς τὰ δύο μέτωπα, πρός τε τὸ Δεμίρ-Χισσὰρ καὶ τὸ Δεμίρ Καποῦ.

Ἡ Α' Μεραρχία, ἀναπτυχθεῖσα ἐβάδιζεν ἑκατέρωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Δεμίρ Χισσὰρ, πρὸς τὸ Χατζῆ Μπεϊλίκ, ἀλλ' ἡ προέλασις αὐτῆς ἐγίνετο μετὰ μεγάλων θυσιῶν. Ὁ ἐχθρὸς, διαθέτων τοπομαχικὰ, ἐβαλλεν ἐξ ἀποστάσεως 9 χιλιομέτρων χωρὶς τὸ ἰδικόν μας πυροβολικὸν νὰ δύναται νὰ πλησιάσῃ οὔτε ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ πῦρ· διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην διεκόπη ἐδῶ ὁ ἀγὼν· ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς, τὸ ἑλληνικὸν πυροβολικὸν ἐπλησίασεν εἰς ἀπόστασιν βολῆς δραστικῆς διὰ νὰ δυνηθῇ τὴν ἐπαύριον νὰ στηρίξῃ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐπίθεσιν τῶν πεζικῶν:

«Ἡ ταὐτόχρονος δμως ἐνέργεια τῆς ΣΤ' πρὸς κατάληψιν τοῦ φοβεροῦ Δεμίρ—Καποῦ ἦτο ἀποτελεσματικωτέρα!

Πλήρης ημερών έξεμέτρησε το ζην τη π. Τετάρτη σεβαστή δέσποινα πρεσβύτις ή

ΜΑΡΙΕΤΤΑ Π. ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ

κατατρυχομένη ύπό καρδιακής παθήσεως και παρατείνασα επί μακρόν την πολύτιμον ύπαρξιν αύτης χάριν εις την θερμήν στοργήν και απεριόριστον αφοσίωσιν φιλοστοργοτάτης θυγατρός και των άλλωντέκνων αυτής.

Η μακαρίτις διέπλευσε το βιωτικόν πέλαγος εν ημέραις εύδίας και ευτυχίας απολαύουσα της τιμής και του σεβασμού πάντων των οικείων και γνωρίμων, άλλ' υπέμεινε και δοκιμασίας και πλήγματα δεινά, και κατ' άμφοτέρας τας περιστάσεις επεδείξατο χριστιανικήν μετριοπάθειαν και εγκαρτέρησιν χάριν εις τας πολλάς και μεγάλας χριστιανικάς αρετάς αυτής.

Φιλοστοργοτάτη γενομένη μήτηρ και εναρετωτάτη σύζυγος και φιλάνθρωπος προς πάντας τους δεομένους απήλαυε της γενικής εκτιμήσεως και σεβασμού εκθρέψασα τα τέκνα αυτής εν φόβω Κυρίου και αναδείξασα ταύτα χρηστούς και διακεκριμμένους πολίτας και δεσποίνας δι' ών και την σεπτήν σορόν αυτής περιέβαλον μετά τιμής και σεβασμού οι οικείοι και έκλεκτοί φίλοι και συμπολίται.

Η κηδεία αυτής εγένετο σεμνοπρεπής εν τω Ι. Ναώ Αγ. Σάββα, κατετέθησαν στέφανοι μετά καταλλήλων προσφωνήσεων εξ ονόματος των άξιοτ. οίκογενειών Κλείτου Ευ. Χριστοδουλίδου, Μιλτ. Ευθυμιάδου, Ν. Χρυσαφίνη, Α. Φοινιέως, Ού. Καρούανα, Α. Πράγκου, Κ. Β. Πρατζιώτη, Γεωργ. Ευ. Χριστοδουλίδου, Ι. Ν. Ευθυμιάδου, Χρισίνας Γεωργιάδου, Κ. Χ. Πιερίδου, Ι. Φ. Αλεξανδρίδου, της άξιοτ. Κυρίας Ευφροσύνης Ταρσή και των κ.κ. Φκιδ. Ευ. Χριστοδουλίδου και Γ. Π. Ευθυμιάδου.

Συλλυπούμενοι ειλικρινώς τα απορφανισθέντα τέκνα ευχόμεθα αυτοίς ίσην μακροβιότητα, τη μεταστάση δε την αιωνίαν μακαριότητα, ής εγένετο άξια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ιερακωποχρέωσιν εκπληρούντες ανακύπτομεν από της οδύνης ίνα εκφράσωμεν την βαθυτάτην ευγνωμοσύνην ημών προς τον έντιμ. Πατρών κ. Α. Θεοδότου μετά της πεφωτισμένης επιστημονικής θεραπείας και πάσαν φιλάνθρωπον παρηγορίαν παρασχόντα εις την πάσχουσαν και εις ημάς, ώς και προς τους τιμήσαντας την σορόν της πολυκλαύστου μητρός μας διά στεφάνων, και τους μετασχόντας προσωπικώς, είτε διά τηλεγραφημάτων και επιστολών της βαθείας θλίψεως ημών

Εν Λευκωσία τη 8)21 Απριλ. 1916

Η πενθούσα οικογένεια

Η. ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προς τους αξιοτίμους τελειοφοίτους του Παγκυπρίου εν Λευκωσία και τους περιχώρους.

Η διοργανωτική επιτροπεία επί της συστάσεως συλλόγου των τελειοφοίτων του Παγκυπρίου Γυμνασίου και Διδασκαλείου λαμβάνει την τιμήν όπως προσκαλέση υμάς τη πρόσεχει Κυριακή του Θωμά και ώραν 10 π. μ. εις την αίθουσαν του Παγκυπρίου, ίνα μετά των άλλων συντελειοφοίτων ληφθή οριστική απόφασις περί του προκειμένου σκοπού.

Εν Λευκωσία τη 11 Απριλίου 1916.

(Εκ της Επιτροπείας).

Ο Νευρολόγος ιατρός κ. ΣΟΦ. Κ. ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΗΣ

επανέλαβεν από της 1ης Φεβρουαρίου τας εργασίας του και δέχεται πάσχοντας εκ νευρικών και φρενικών νοσημάτων όπου και πρότερον εν τω Ηλεκτροθεραπευτηρίω του (εν τη πατρική του οικία) καθ' εκάστην 9—11 π.μ. και 4—6 μ.μ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ

Σπεύσατε !

Εφθασαν τα αγνά Βούτυρα Αιγύπτου (Φαγιούμ) διά πρόγευμα και φαγητόν.

ΕΠΙΩΦΕΛΗΘΗΤΕ

Αύτά απαιτεί ή υγεία σας και το συμφέρον σας.

Τιμαί ασυναγώνιστοι.

Χονδρική και λιανική πώλησις παρά τω κ. Σοφοκλεί Κωνσταντινίδη έναντι Εκκλησίας Τρυπιώτη ώ; και λιανικώς παρά τω κ. χ: Νεοφύτω χ: Γεωργίου οινοπνευματοπώλη παραπλεύρως του φαρμακείου του κ. Ι. Γ. Ιακωβίδου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Το ζήτημα των σάκκων.

Κατηγγέλθη υπό του Βενιζελικού τύπου ο Υπουργός των Εσωτερικών κ. Γούναρης, ότι δήθεν επώλησεν εις την Βουλγαρίαν μέγα ποσόν κενών σάκκων, προωρισμένων διά την ρωσσικήν Βεσσαραβίαν, και μία των εφημερίδων τούτων εδημοσίευσε πανομοιότυπον δήθεν τηλεγραφήματος του εν Αθήναις πρέσβεως της Βουλγαρίας, αποτελούντος οίονεί το σώμα του εγκλήματος.

Η καταγγελία αύτη ως είκὸς έτάραξε και την Βουλήν και την κοινην γνώμην, καίτοι αμέσως απέκρουσαν αύτην ως ψευδη ή τε Κυβέρνησις και ο Βούλγαρης πρεσβευτής.

Εσχηματίσθη ανακριτική επιτροπή, ής μετέσχον και άγγλοι αξιωματικοί εν Θεσσαλονίκη και πόρισμα των γενομένων έρευνων προέκυψε το εξής :

«Κατά την Ελληνικην επιστράτευσιν ο εφοπλιστής κ. Αθανασούλας είχεν υπό την κυριότητά του αποθήκην όλων σάκκων κενών, την εξαγοράν των οποίων διεπραγματεύετο διά λογαριασμόν της Ρωσσικής Κυβερνήσεως ο εν Θεσσαλονίκη Ρώσσος Πρόξενος. Εν τω μεταξύ, επήλθεν ή Ελληνική επιστράτευσις και αι Ελληνοστρατιωτ. αρχαί επέταξαν τους σάκκους τούτους υπέρ των αναγκών του Ελλην. στρατού, εν αγνοία των ειρημένων διαπραγματεύσεων. Μέρος των σάκκων έκάη εν ταις αποθήκαις της Τραπέζης Θεσσαλονίκης υπό των καταρριφθεισών βομβών υπό γερμανικών αεροπλάνων.»

Μετά τας ανακρίσεις ταύτας ή Βουλή εξέφρασεν ομόφωνος την εμπιστοσύνην αύτης.

Αι δηλώσεις του κ. Σκουλούδη.

Αθήναι, 3)16 Απριλ.—Ο Πρωθυπουργός κ. Σκουλούδης κατά την χθεσινην συνεδρίασιν της Βουλής, ηρωτήθη ότι οι σάκκοι απεστάλησαν εις την Βουλγαρίαν, διέψευσε δε τους αποδιδομένους εις τον κ. Γούναραγην λόγους διά του εγγράφου του εν Αθήναις Πρεσβευτού της Βουλγαρίας κ. Πασάρωφ.

Λονδίνον, 13)26 Απριλ.—Ο κ. Σκουλούδης ωμολόγησεν εν τη Ελληνική Βουλή ότι όντως ο κ. Πασάρωφ είχε ζητήσει την πώλησιν των Ρωσσικών σάκκων. Η Ελληνική Κυβέρνησις όμως ηρνήθη. Επομένως είναι έντελώς ασύστατα τ' αναφερόμενα εν τω τηλεγραφήματι του κ. Πασσάρωφ προς τον Πρωθυπουργόν του. Η Βουλή εθεώρησεν επαρκείς τας δηλώσεις ταύτας, μεθ' ά ανεβλήθησαν αι εργασίαι της.

«Μοκκάτταμ».

Το ζήτημα της μεταφοράς του Σερβικού στρατού.

Έτερον ζήτημα απησχόλησε και απασχολεί σοβαρώς, προς τοσούτοις άλλοις, την Ελλην. Κυβέρνησιν ή μεταφορά του εν Κερκύρα ανασυνταχθέντος Σερβικού στρατού εις Θεσσαλονίκην.

Αι πρεσβειαι Αγγλίας και Γαλλίας εζήτησαν παρά της Ελλην. Κυβερνήσεως την άδειαν της μεταφοράς του Σερβικού στρατού, διά του σιδηροδρόμου Πατρών—Αθηνών—Λαρίσσης—Γοψίνη, ήτοι διά μέσου πάσης της ηπειρωτικής Ελλάδος.

Η Ελληνική Κυβέρνησις και διά τον φόβον της χολέρας και διά την ευρυτάτην ούτω προσβολην της κυριαρχίας της χώρας απέκρουσε την πρότασιν ταύτην.

Η κατάληψις του λιμένος Αργοστολίου.

Μετά την άρνησιν ταύτην, αι αυταί πρεσβειαι ανεκοίνωσαν προς τον Πρωθυπουργόν κ. Σκουλούδην, ότι προτίθενται να χρησιμοποιήσωσι τον εύρύχωρον και ασφαλή κόλπον Αργοστολίου της Κεφαλληνίας ως επιτηρητικόν ναυτικόν σταθμόν κατά των εχθρικών υποβρυχίων προς προστασίαν των μεταγωγικών του Σερβικού στρατού, δηλούσαι ότι ούδεμία θα γένηται καφοχή εδαφική ούτε θα παρακωλύεται ή θαλασσία συγκοινωνία.

Ο κ. Σκουλούδης απήντησεν ότι υπό οιονδήποτε τύπον ή χρησιμοποίησις του κόλπου τούτου είνε παραβίασις των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδος και η ελληνική Κυβέρνησις δεν θα ανεχθή αύτην άνευ διαμαρτυρίας. Ούτως δε ο Συμμαχικός στόλος κατέλαβε τον λιμένα Αργοστολίου και έφραξεν αυτόν διά συρματοπλεγμάτων.

Αι διαλέξεις του Βενιζελικού κόμματος.

Το Βενιζελικόν κόμμα, μεταμελόμενον προφανώς διά την απροχήν του από των τελευταίων βουλευτικων εκλογών, απεφάσισε να επανορθώσῃ το λάθος του διά της διοργανώσεως δημοσίων πολιτικών διαλέξεων, αίτινες ήρξαντο από της προπαρελθούσης εβδομάδος εις τα Δημοτικά Θέατρα των Αθηνών και του Πειραιώς.

Κατά τας διαλέξεις όμως ταύτας, αίτινες εγένοντο μετά κομματικής εμπαθείας συνέβησαν ρήξεις και ηπείλησαν την διατάραξιν της δημοσίας τάξεως, δι' ό ή Κυβέρνησις απεφάσισεν όπως αποκλεισθώσι των θεάτρων, και επιτρέψη ταύτας εις το Πεδίον του Άρεως.

Η Υποψηφιότης Βενιζελικών

Την μεταμέλειάν των οι Βενιζελικοί εκδηλοϋσι και άλλως. Εδηλώθη ήδη αυθεντικώς ότι διά την κενωθεισαν εν Χίω βουλευτικην θέσιν θα έκτεθή ως υποψήφιος ο βενιζελικός κ. Χωρέμης, και εν Μιτιλήνη, διαδίδεται επιμόνως, χωρίς να διαψεύδεται άρμοδίως ή διάδοσις, ότι θα έκτεθή ως υποψήφιος ο κ. Βενιζέλος.

Τούτο θα απετέλει κατάφορον ανακολουθίαν ως προς τον ισχυρισμόν του κ. Βενιζέλου και των οπαδών του περί της αντισυνταγματικής συγκροτήσεως της έτεσιώσης Βουλής δι' ην και απέσχον των τελευταίων γενικών εκλογών, και επί τούτοις θ' αντέκειτο εις την αξιοπρέπειαν του κ. Βενιζέλου να παρακαθήσῃ εν τη Βουλή όπου ουδένα αριθμή φίλον. Πρέπει δέ δέν πάσα επιφύλαξις.

Εντούτοις διεβιβάσθησαν εξ Αθηνών εις Αίγυπτον υπό ημερομηνίαν 6)19 Απριλίου τα επόμενα τηλεγραφήματα:

Η απόφασις του κόμματος των Φιλελευθέρων ίνα εκθέσωσιν υποψηφίους εις όλας τας χηρευούσας έδρας των Βουλευτών είνε τελειωτική. Ουχ ήττον οι επιτυγχάνοντες υποψήφιοι δέν θα παρευρίσκωνται κατά τας συνεδριάσεις της Βουλής.

Κατά την Βενιζελικην Αθηναϊκην εφημερίδα «Έθνος» το κόμμα των Φιλελευθέρων κρίνον ότι οι λόγοι οίτινες υπηγόρευσαν εις αυτό την αποχήν, έπαυσαν υφιστάμενοι, απεράσισε να συμμετάσχῃ του εκλογικού αγώνος κατά την επικειμένην επαναληπτικήν εκλογήν εν Χίω διά της υποψηφιότητος του κ. Χωρέμη.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ανακοινωθέν του εν Αιγύπτω Γραφείου του Τύπου.

Ενισχύσαντες την θέσιν των εν Κωνσταντινουπόλει, όπου το Κομιτάτον Ενώσεως και Προόδου δεν βλέπει την κατάστασιν παρά διά μέσου των Γερμανικών διοπτρών και όπου το Ναυαρχείον, το Θησαυροφυλάκιον, ή Μυστική Υπηρεσία, ή Ασυνομία, το Γεν. Επιτελείον και μιά λέξει οι ζωτικοί παράγοντες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έπεσαν υπό τον Γερμανικόν έλεγχον, οι Γερμανοί προτίθενται να ενισχύσωσι την θέσιν των και εις τας επαρχίας. Προς τούτο ο Λίμαν πασάς επεσκέφθη την Σμύρνην ίνα καταστρέψῃ την θέσιν του Φάγμβέη, του ανεξαρτήτου γενικού διοικητού της σημαντικής και τέως πλουσίας επαρχίας Αϊδινίου ως και την του Πέρτεφ πασά, διοικητού του 4ου Τουρκικού στρατιωτικού σώματος, ούτινος το αρχηγείον ευρίσκεται εν Σμύρνη. Εις τα όμματα της μερίδος των άφρων εν Σμύρνη και πάντων των καλών Γερμανών ο Φάγμ βέης είνε ύποπτος. Ηρνήθη να εκτελέση τας διαταγάς του Ταλαάτ και να σφάξῃ τους Αρμενίους και αντ' αυτού εις την είσβολην ώρδης Γερμανών έλεγκτών, συμβούλων, ειδικών και άλλων ούτινες επανειλημμένως επειράθησαν να εισέλθωσιν εις το ριλαέτιόν και να εξελέγξωσι τας πράξεις του. Ο δυστυχής αυτός γενικός διοικητής, άφ' ού είδε την επαρχίαν Αϊδινίου ερημον μένην παρά των αρίδων του 1914, οφείλει τώρα να προσπαθήσῃ να εμποδίση εισβολην ανθρωπίνων αριδων, ολιγαριθμοτέρων μέν, τω όντι, άλλα πλέον αδηφάγων.

Αι ειδήσεις περί αποστολής Γερμανικών στρατευμάτων εις Ανατολήν κυκλοφορούσιν από εβδομάδος, άλλ' υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι ο αριθμός των στρατευμάτων είνε υπερβολικός και άντι να βαδίσωσι κατά των Ρώσσων οι σύμμαχοι της Τουρκίας καταλαμβάνουν επιμελώς τας σημαντικάς θέσεις των σιδηροδρόμων και τας πόλεις της Ανατολής προς ωρισμένον σκοπόν.

Εν τω μεταξύ ή αθλιότης μαστίζει και θα εξακολουθήσῃ μαστίζουσα την Τουρκίαν. Οι Γερμανοί ελαττωθέντες δέν είναι παρά 30 % αφ' όσοι ήσαν πέρυσι. Εν Καραμανία δέν φθίνουν παρά 40 % και αι άγοραί των Γερμανών το έαρ τούτο των διαθεσίμων παρακατιθηκών, επεσκότισαν έτι μάλλον τον Τούρκον γεωργόν. Φαντασιακός προϋπολογισμός, κατασκευασθείς υπό την αίγίδα του Ταλαάτ βέη, δεν ήτο ουδέποτε υπήρξεν οικονομολόγος, δύναται να εξασφαλίσῃ τους υπνωτισμένους επαναστάτας της Κων)πόλεως, πρέπει όμως να σημειωθή ότι και εκεί άκόμη ο ιαλαμικός και τουρκικός τύπος εξέφρασε πλέον ή άπαξ την ελπίδα όπως Τουρκογερμανική συνεννόησις άφορῶσα τας εμπορικάς υποθέσεις συνταχθή υπέρ των νομίμων αξιώσεων της Τουρκίας και έτόλμησε μάλιστα να υπαινιχθή ότι η Γερμανία θα ηδύνατο να εκμεταλλευθή την οικονομικην άδυναμίαν της Οθωμ. Αυτοκρατορίας. Τελευταίως αυτός ούτος ο Σουλτάνος έκρινεν αναγκαίον να επιμείνη εις την αποχώρησιν των Γερμανών πυροβολητών, οίτινες είχον καταλάβει τα φρούρια του Βοσπόρου και άπελάσει ούτως είπείν τας θωμανικάς φρουράς.

Παρά τας πιέσεις του Κομιτάτου ή δυσαρέσκειά αύξάνει εις τας «καμαρίλλας» της επαρχίας. Ορδή φυγάδων έκ των ανατολικών επαρχιών, άς έχουν τώρα καταλάβει οι Ρώσσοι, έφθασε προσφάτως εις Σεβάστειαν. Το πλείστον μέρος της πόλεως κατεστράφη δι' εκρήξεως πυριτιδαποθήκης και έργοστασίου πυρομαχικών ιδρυθέντων παρά των Γερμανών, και οι πρόσφυγες άνερχόμενοι εις 150000 έφυγαν πρός δυσμάς ζητοϋντες άρτον, και άσυλον, ή άφιξίς των δέ εις τας επαρχίας Άδάνων, Αϊδινίου και Ικονίου έρριψε την άνησυχίαν εις έκείνους, οίτινες επίστευον εις τα ανακοινωθέντα του «Πρακτορείου Μίλλι» και ενόμιζον ότι η Ρωσσική προέλασις εν Ανατολή είχε σταματήσει δι' ικανοποιητικού τρόπου. Ο αριθμός των λιποταξιών αύξάνει εις τον στρατόν.

Τα περί της Μάκρης και Ατταλείας τρομοκρατούνται υπό πολυαρίθμων λιποτακτών, οίτινες ληστεύουν τον πληθυσμόν, ανθίστανται εις την στρατολογίαν των νεοσυλλέκτων και γελώσι διά τας ασθενείς προσπαθείας της χωροφυλακής όπως τους εξοντώση.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Και κατά το διαρρεύσαν εφθήμερον παρά το σημαντικόν γεγονός της άλώσεως της Τραπεζούντος υπό των Ρώσων οί περί το Βερτόν άγῶνες συνεχιζόμενοι συνεκράτησαν την προσοχήν του κόσμου.

7)20. Ανακοινωθέν Παρισίων.—Δυτικώς του Μώσα μεγάλη δράσις πυροβολικού κατά του λόφου 304 και των πρώτων γραμμών μας μεταξύ Μιρτόμ και Κωμιέρ ανατολικώς του Μώσα σφοδρός βομβαρδισμός έν τη περιοχή Τουομόν και Βώ.

Ο έχθρός δις την πρωΐαν ταύτην προσέβαλε τας θέσεις μας εις Λεπάζ, και πάσαι αί έπιθέσεις του άπεκρούσθησαν έπιτυχώς. Η τελευταία έπίθεσις του έχθρού έπέτρεψεν εις τον έχθρόν να βάλη πόδα εις τα χαρακώματά μας έπί μέτωπον διακοσίων μέτρων, άλλ' άντεπίθεσις άμέσως έξέρριψεν έκείθεν μετά μεγάλων άπωλειών.

Άλλη λαμπρά άντεπίθεσις εις Βερτών. Επετέθημεν ίσχυρώς υπό τό σκότος κατά των Γερμανικών θέσεων βορειοδυτικώς του Βώ, κατελάβομεν Γερμανικάς θέσεις και έκυριεύσαμεν όχυρωμάτων πύργον έπενεγκόντες σοβαράς άπωλείας κατά του έχθρού συνελάβομεν πολλούς αίχμαλώτους μηχανικά τηλεβόλα και ποσότητα πολεμικού ύλικού.

Αί γαλλικαί κανονοστοιχίαι έβαλον συγκεντρωτικόν πύρ κατά την συγκοινωνίαν του έλους έν Βώβρ έγένοντο έπιχειρήσεις δι' υπονόμων εις Άργόν νῦν οί Γερμανοί δυτικώς του Μώσα έβομβάρδιζον τας δευτέρας γραμμάς μας.

8)21. Ανακοινωθέν Παρισίων.—Αί γαλλικαί έπιθέσεις έξηκολούθησαν τας προόδους των εις την περιοχήν Πορτόμ και συνελήφθησαν πολλώ πλείονες αίχμάλωτοι.

Οί Γερμανοί υπό το σκότος, μετά σφοδρόν βομβαρδισμόν, έπεχείρησαν έρωμένην έπίθεσιν έπί μετώπου δύο χιλιομέτρων μεταξύ της έταίλεως Τιωμόν και του έλους του Βώ. Ο έχθρός έβαλε πόδα νοτίως του φρουρίου Τουωμόν και βορείως του τέλματος άλλ' έξεδιώχθη όλοσχερώς διά νυκτερινών άντεπιθέσεων, έκυριεύσαμεν μηχανικά τηλεβόλα και τινας αίχμαλώτους. Προωδεύσαμεν ώσαύτως πρός δυσμάς του Τουωμόν άπελευθερώσαντες άριθμόν τραυματιών των χαρακωμάτων.

Κατελάβομεν το βόρειον χείλος κρατήρος, προξενηθέντος υπό έκρήξεως γερμανικής υπονόμου εις τον λόφον 285 έν Άργών σφοδρός βομβαρδισμός κατά των νέων θέσεών μας έν Μορτόμ. Αντικρύς του Μώσα έντονος δράσις του έχθρικού πυροβολικού. Ανατολικώς του Μώσα εις το φρούριον Βώ ζωηρός κανοβολισμός εις Βώβρ άνευ δράσεως πεζικού.

10)23. Εις Μώσα μετά σφοδρόν βομβαρδισμόν οί Γερμανοί δις έπετέθησαν έπιτυχώς κατά των θέσεών μας μεταξύ Μορτόμ και του ρύακος Πε-

τεγκούρ και δις άπωθήθησαν όπίσω εις τα χαρακώματά των μετά βαρειών άπωλειών. Διά πυροβολικού μηχανικών τηλεβόλων άνατολικώς του Μώσα αί δεύτεραι γραμμαί μας έβομβαρδίσθησαν βαρέως.

—Δυτικώς του Μώσα μετά σφοδρόν βομβαρδισμόν πρός προπαρασκευήν, ό έχθρός έπετέθη την νύκτα κατά των θέσεων έπί των κλιτύων του Μορτόμ και έβαλε πόδα έπί της πρώτης γραμμής, έκδιωχθείς άμέσως υπό άντεπιθέσεως, ήτις άπέδωκεν εις ήμας όλον το έδαφος, όπερ είχομεν κερδήσει προηγουμένως.

Άλλη έπίθεσις βορείως του δάσους Κωρρέτ μετά ύγρου πυρός όλοσχερώς άπεκρούσθη.

Ανατολικώς του Μώσα πλησίον μετά έντονον βομβαρδισμόν άπό του Μώσα μέχρι του φρουρίου Βώ οί Γερμανοί ένίσχυσαν δι' άνδρών τα χαρακώματά των μεταξύ του τέλματος και του φρουρίου-Βώ. Αντιπροπαρασκευή διά πυροβολικού τας προπαρασκευάς ταύτας κατέστησε μακαίας προξενήσασα εις τον έχθρόν σοβαράς άπωλείας.

ΡΩΣΣΟΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Η άλωσις της Τραπεζούντος

Τη 6)19 ίσταμένου άνηγγέλθη ή άλωσις της έπί του Εύξείνου πόλεως Τραπεζούντος υπό των Ρώσων.

Τα κατά την άλωσιν περιγράφονται υπό του κάτωθι τηλεγραφήματος:

Πετρούπολις, 6)19.—Μόνον οί αισιόδοξοι προσεδόκων ότι ο στρατηγός Ζουδενίτς, ο παρθητής της Έρζερούμ, θά έδώρει εις την Ρωσσίαν Πασχαλινόν ώόν υπό την μορφήν της Τραπεζούντος, όπου οί Τούρκοι ήτο γνωστόν ότι είχον έν σώμα στρατού παρεσκευασμένον να άμυνθή κατά τον πλέον άπεγνωσμένον τρόπον της άφετηρίας των μεγάλων καραβανίων προς άνατολάς. Η έπιτυχία είνε θρίαμβος της συνεργασίας του στόλου μετά του στρατού του Καυκάσου και των Ρωσσικών δυνάμεων των συγκρατουσών τους Τούρκους έν τη καρδία της Μικράς Ασίας. Οί Τούρκοι, πιστεύοντες ότι ή πρόσφατος έμφάνισις του «Μπρεσλάου» έν τω Εύξείνω θά ήνάγκαζε τον Ρωσσικόν στόλον να έγκαταλείψη την συνεργασίαν του μετά του στρατού της ξηράς, δέν έτοποθέτησαν έπακτίους πυροβολαρχίας μή αναμένοντες ναυτικόν βομβαρδισμόν και περιώρισαν τα όχυρωματικά των έργα εις την κατασκευην συρματοπλεγμάτων. Ταύτα κατεστράφησαν υπό σφοδρού βομβαρδισμού υπό των πολεμικών πλοίων, όστις προηγήθη της έπιθέσεως του πεζικού. Όταν ή Τουρκική άντίστασις έν τω διαμερίσματι του Μπαΐμπουρτ συντριβή, δέν θά ύπάρχη νεώτερον κώλυμα εις την ένωσιν των δύο Ρωσσικών στρατιών έπί της παραλίας δυτικώς της Έρζερούμ, και ή άντίστασις εις την σταθεράν προέλασιν των Ρώσων καθ' όλην την έκτασιν του μετώπου, έχοντος βάσιν την θάλασσαν, έσται άνωφελής. Επομένως οί έν τη Μεσοποταμία Τούρκοι θ' άποκοπώσι.

Αί συνέπειαι της άλώσεως κατά τας κρίσεις της Αντάντ.

Η Τουρκική φρουρά της Τραπεζούντος άπετελείτο έκ 50000 άνδρών, ών μέρος άπεσύρθη έπί της άκτής, τα άλλα δέ πρός το Έρζιντζάν. Ο Ρωσσικός τύπος λέγει, έν των σπουδαιοτέρων άποτελεσμάτων θά ήναι ότι τα άγγλικά και ρωσσικά στρατεύματα θά μείνωσιν έλεύθερα έν δέ των σπουδαιοτέρων έργων θά ήναι ή ένωσις των Ρώσσων μετά των έν Θεσσαλονίκῃ Συμμάχων πρός πλήρη έκμηδένισιν της Βουλγαρίας, ότε και ή Ελλάς και ή Ρωμουνία θά καθορίσωσι την στάσιν των.

Παρίσιοι, 6)19.—(Χ).—Πάσαι αί έσπερινα έφημερίδες σχολιάζουν την άλωσιν της Τραπεζούντος.

Η «Λιπερτέ» γράφει: Ενῷ ή κολοσσιαία προσπάθεια των Γερμανών θραύεται πρό του Βερντέν, πλουσία έπαρχία κατακτάται έντός όλίγων έβδομάδων, και ήδη ή Οθωμανική Αυτοκρατορία, ήν οί άληθείς της κύριοι, άλλοϋ άπησχολημένοι, δέν δύνανται να βοηθήσουν, προσβάλλεται συγχρόνως εις την καρδίαν και την κεφαλήν, ούτω δέ καταρρίπτονται αί έλπίδες, αίτινες έπ' αύτῆς έστηρίχθησαν.

Ο «Χρόνος» παρατηρεί ότι ή άλωσις της Τραπεζούντος είνε γεγονός σημαντικόν διά τας ήθικάς και πολιτικάς αύτου συνεπείας. Οί Ρώσοι βαδίζοντες υπό την προστασίαν του στόλου των, θά δυνηθούν, όταν κρίνουν τούτο συμφέρον να έπεκτείνουν άπό της Ασιατικής άκτής την κατά της Κωνσταντινουπόλεως έπίθεσιν ή ν' άποτιλήσουν τας συγκοινωνίας των έν Μεσοποταμία Τούρκων πρός την πρωτεύουσαν της Αυτοκρατορίας. Η νέα Ρωσσική έπιτυχία καταφέρει βαρύ πλήγμα κατά της έμπιστοσύνης των συμμάχων του Κάϊζερ έπί την στρατιωτικήν δύναμιν των Γερμανών και θά ένισχύσῃ εις τας Αθήνας και το Βουκουρέστι την πεποίθησιν, ήν δύο μηνών μάταιαι έπιθέσεις κατά του Βερντέν διεμόρφωσαν.

Η «Εφημερίς των Συζητήσεων» παρατηρεί έπίσης ότι οί τελευταίοι καπνοί της Γερμανικής μεγαλομανίας έν Ανατολή διελύθησαν. Η δράσις των Συμμάχων, μολονότι μή κεραυνοβόλος δέν θά ήνε διά τούτο όλιγώτερον νικηφόρος ένεκα των πόρων, ούς ούτοι διαθέτουν, και συνεχώς αύξάνουν έναντι των διαρκώς έλαττουμένων τοιούτων του έχθρου.

ΑΙ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Σπουδαία διακοίνωσις.

Πολλαί μέχρι τούδε άντηλλάγησαν διακοινώσεις μεταξύ των Ηνωμ. Πολιτειών και της Γερμανίας, ιδία άπό της καταβυθίσεως του βρεττανικού υπερωκεανείου λεβιάθαν «Λυσιτανία» διά την παρά τα διεθνή νόμιμα δρασιν των γερμανικών υποβρυχίων.

Πρόκειται ήδη περί νεωτάτης διακοινώσεως των Ηνωμ. Πολιτειών διά την τορπίλλισιν του βρεττ. υπερωκεανείου «Σώσεξ» φέροντος άμερικάνους και άμερικανικά έμπορεύματα, και έπειδή δύναται να έχη αύτη σοβαρωτέρας των προγενεστέρων συνεπείας, παραθέτομεν περίληψιν τηλεγραφικήν :

Ουάσιγκτων, 6)19.— Η προς την Γερμανίαν Διακοίνωσις, ήτις είναι μακροτάτη, υπεδηλώθη κατά μέγα μέρος έν τω λόγω του Προέδρου Ουίλσωνος προς το Κογκρέσον. Η διακοίνωσις δηλοί ότι δι' ό,τι αφορά το «Σούσεξ» πληροφορίαι, άς έχουσιν αί Ηνωμ. Πολιτείαι, κατέδειξαν κατά πειστικόν τρόπον ότι το «Σούσεξ» έτορπιλλίσθη άνευ ούδεμιάς προειδοποιήσεως υπό γερμανικού υποβρυχίου και τούτο έπιβεβαιούται δι' αύτης της άποκηρύξεως της Γερμανίας.

Η Διακοίνωσις προσθέτει ότι, άν ή τορπίλλισις του «Σούσεξ» ήτο μεμονωμένη περίπτωσις, θά ήδύνατο να ύπάρξη έλπίς ότι ο ύπεύθυνος άξιωματικός, ύπήρξεν άμελής ή ότι παρήκουσεν εις τας ληφθείσας διαταγάς. Δυστυχώς όμως ή περίπτωσις αύτη του ύποβρυχίου πολέμου δέν είνε ή μόνη.

Αί Ηνωμ. Πολιτείαι έσχημάτισαν τήν έντύπωσιν έκ προσφάτου άνακοινώσεως ότι ή Αύτοκρατορική Κυβέρνησις δέν ήδυνήθη να έκτιμήση την σοβαρότητα της καταστάσεως και έκτος άν τώρα ή Γερμανία δηλώση ότι είναι έτοίμη να παύση τας σημερινάς μεθόδους της του ύποβρυχίου πολέμου κατά των έπιβατικών και έμπορικών πλοίων, δέν θά ύπολείπεται πλέον εις τας Ηνωμ. Πολιτείας παρά να κόψη τας σχέσεις μετά της Γερμανίας.

Παράτημα της Διακοινώσεως άποκαλύπτει το γεγονός ότι άξιωματικοί άνήκοντες εις τον στρατόν και το ναυτικόν της Αμερικής άνεκάλυψαν έπί του «Σούσεξ» ήλους κοχλιώδεις όμοίους προς τους ύπάρχοντας έπί των γερμανικών τορπιλλών, άς κατέχουν αί Γαλλικαί άρχαί.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ ΜΙΛΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Κεντρική Οδός Παρά το Γραφείον της Ηλεκτρικής Εταιρείας.

Καθιστώ γνωστόν προς την άξιότιμον πελατείαν μου και το Σ. Κοινόν ότι το ύπό την οίκίαν του κ. Ι. Μιχαηλίδου έμπορορραπτείον μου μετεκομίσθη έπί της αύτης Κεντρικής Οδού πλησίον των Γραφείων της Ηλεκτρικής Εταιρείας, ίδιοκτησία Α. Μίτσιγγα.

Πεποιθώς έπί την ευμενή υποστήριξιν ύπισχνούμαι έργασίαν και φιλοκαλίαν Παρισινήν, είς Παρισίους έκμαθών την κοπτικήν γυναικείων και άνδρικών ένδυμάτων.

Μιλτ. Αθανασιάδης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ έπιπλωμένα και ήλεκτροφώτιστα δωμάτια έν τη οίκία του κ. Σταύρου Χ. Μεσαρίτου. Πληροφορίαι παρά τω ίδίω.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τό κοιλόν	γρ.	»	88—90
Σίτος Αιγυπτιακός	»	»	68—70
Κριθή	»	»	45—46
Βρόμη	»	»	20—25
Όροβος	»	»	85—90
Άνισον ή δκᾶ	»	»	16—17
Λινόσπορος	»	»	8—10
Κουκκία ξηρά	»	γρ.	3—4
Σταφυλαύραι	»	γρ.	5—6
« βραστοί	»	»	9
Γεώμηλα γαλ.	»	γρ.	2—2 1/2
Κρόμμυα	»	παρ.	70—80
Έλαια έντ. ή λίτρ.	γρ.		45—50
Βάμβαξ	»	»	27—30
Οίνοι το γομάρι	»		360—400
Κουμανδαρία	»		400—450
Ρακή σούμα 20 β. ή δκᾶ			6